

VIŠARJE

KRALJICA EVROPE *prosi za nas!*

VIŠARSKA GOPSA, Kraljica Evrope, ki nad šeststo let kraljuješ na tej višini, kjer se stikajo tri evropske narodnosti: romanska, slovanska in germanska. Ohrani dragoceni mir, ki je hrepenenje src in božji dar ljudem dobre volje.

Daj, da se pri tebi evropski narodi srečujejo v medsebojnem spoštovanju in skupnem prizadevanju za širjenje krščanske kulture.

Blagoslovi vse, ki se zatekajo k tebi in te častijo kot božjo in svojo Mater — sicer v različnih jezikih, toda z isto vero in z isto ljubeznijo.

Pomagaj svojim otrokom v Evropi, ki z ljubeznijo iskreno iščejo Resnico in Pravico. — Amen.

THOUGHTS
LETO-YEAR 41

MAREC

1992

misli

Naslovna slika je topot nekaj domačega velikonočnega: košarica s pirhi in pomladno cvetje . . .

+ + +

SREČAL sem že nekaj rojakov, ki se čudijo, da je "urednik p. Bazilij in z njim seveda MISLI zadnje čase tako navdušen nad Slovenijo, da tega kar ne more skriti". Hm! Ti niso nič boljši od onih, ki so mi prej očitali, da ne ljubim domovine, ker sem udaril po diktaturi, ki pa je, hvala Bogu, ni več. Vedno sem poudarjal, da je domovina eno, režim drugo. Menim, da prej rodne domovine nisem prav nič manj ljubil – v srcu še morda bolj, ker je usužnjena komunizmu trpela. Zdaj pa je šla skozi poseben razvoj do samostojnosti in končno priznanja sveta. Kako bi ne bil navdušen nad vsem tem, kot urednik še posebej, saj ima sleherni slovenski list – zlasti v zdomstvu – pri tem svojo nalogo. Prejšnji rdeči režim me je hotel prisiliti, da sodelujem – seveda brezuspešno. Sedanji demokratično izvoljeni pa ima vso mojo oporo. Prav to pa tistim, ki enostavno nočejo videti razlike od prej in zdaj, ne gre v glavo. Imam občutek, da nočejo zapustiti okopov, pa četudi ni več oblegancev. Da, komunisti so še, pod tujim imenom; še hočejo držati svoje pozicije in demokraciji tudi ustavljajo razvoj. Vlada ima težak položaj – prav zato pa je še bolj potrebna našega sodelovanja in podpore. Zdi se mi, da je malo iskrenega Slovenca v tistem, ki tu stoji ob strani ter s svojo negativno držo še druge odvrača od sodelovanja. Demokratizacija Slovenije se mora nadaljevati in prav pri tem lahko tudi v zdomstvu veliko storimo. Upajmo in delajmo!

– Urednik in upravnik

KNJIGE! KNJIGE! KNJIGE!

Poština v ceni knjig ni vključena, če vam jih moramo poslati po pošti.

UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA, I. DEL (SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL, PART I. je že dospel iz ZDA in je spet naprodaj. Žal je drugi del pošel in nove izdaje najbrž ne bo. – Izdal Slovenian Research Center of America – Cena 12.– dolarjev.

SLOVENSKO SLOVSTVO – BERILO (SLOVENIAN LITERARY READER) – A. L. Ceferin (ed.) – Cena 11.– dolarjev.

SLOVENSKE NARODNE PESMI – SLOVENIAN FOLK SONGS – A. L. Ceferin (ed.) – Cena knjižice z audio -kaseto vred 6.– dolarjev.

ANGLEŠKO-SLOVENSKI in SLOVENSKO-ANGLEŠKI SLOVAR v eni knjigi, žepna izdaja. – Komac - Škrlič – Cena 12.– dolarjev.

OBRISI DRUŽBENE PREOSNOVE – Knjiga esejev Dr. Marka Kremzarja (Argentina) o preosnovi družbe. – Cena 10.– dolarjev.

LJUDJE POD BIČEM – Trilogija izpod peresa Karla Mauserja iz življenja v Sloveniji med revolucijo in takoj po njej. Zares vredna branja. – Cena vsem trem delom skupaj 12.– dolarjev.

ŠKOF ROŽMAN, I., II. in III. del. – Obsežno delo dr. J. Kolariča, podprto s številnimi dokumenti. Cena vseh treh zajetnih knjig skupaj je 40.– dolarjev. (Posamezne knjige: 7.–, 9.– in zadnja 28.– dolarjev.)

STALINISTIČNA REVOLUCIJA NA SLOVENSKEM, I. del. – Odlična študija razvoja dogodkov 1941 – 1945 v Sloveniji. Spisal Stane Kos, izdala Samozaložba v Rimu. Cena 13.– dolarjev.

POLITIKA IN DUHOVNİK – Zanimivo domače pisana avtobiografija pokojnega izseljenskega duhovnika v Angliji Msgr. Ignacija Kunstlja. Cena 2.– dolarja.

TEHARJE SO TLAKOVANE Z NAŠO KRVJO – Izjave prič o teharških dogodkih v letu 1945 po končani revoluciji. – Cena 2.– dolarja.

V ROGU LEŽIMO POBITI – Opisuje Tomač Kovač, priča pokola tisočev po končani revoluciji leta 1945. – Cena 2.– dolarja.

PISMA MRTVEMU BRATU (cena 12.- dol.), topli spomini na brata; **PRED VRATI PEKLA** (cena 8.- dol.), o zaporih po vojni - F. Sodja CM

VOJNA IN REVOLUCIJA – Roman Franka Bčkviča na 708 straneh je izšel v Argentini – Cena broširani knjigi je 15.– dolarjev.

ČASOMER ŽIVLJENJA – Avtobiografska razmisljanja je zapisal Lev Detela, Avstrija. Knjiga je izšla v Argentini – Cena 13.– dolarjev.

CERRO SHAIHUEQUE – Pisatelj je naš argentinski planinec Vojko Arko in to ni njegova prva knjiga o gorah. – Cena 10.– dolarjev.

misli

(THOUGHTS) Religious and Cultural Monthly in Slovenian language. Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji + Ustanovljen (Established) leta 1952 + Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia. Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji + Urejuje in upravlja (Editor and Manager) FR. BASIL A. VALENTINE, O.F.M.; M.B.E., BARAGA HOUSE, 19 A'BECKETT ST., KEW, VIC. 3101 – Tel.: 853 7787. – Poštni naslov: MISLI, P.O. BOX 197, KEW, VIC. 3101 + Naročnina za leto 1992 je 10.– dolarjev, izven Avstralije pa 18.– dolarjev; letalsko s posebnim dogovorom – Naročnina se plačuje vnaprej – Poverjeništvu MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji + Rokopisov ne vračamo – Dopisov brez podpisa uredništvo ne sprejema – Za članke objavljene s podpisom odgovarja pisec sam + Stava in priprava strani (Typing and lay out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Tisk (Printing) Distinction Printing Pty. Ltd., 164 Victoria Street, Brunswick, Vic. 3056 – Tel. (03)387 8488 – Fax (03)380 2141

božje

misli

Leto

in

41

človeške

Št.

3

MAREC 1992

Kristus je vstal! — el — stran 33

Velikonočno voščilo

slovenskih škofov — stran 34

Včasih smo tako doživljali veliko
noč — R. Korenjak — stran 35

Glejmo 15 let naprej!

— Dr. M. Kremžar — stran 37

Gorbačov in papež

— Iz "Družine" — stran 38

Večni Arhitekt in arhitekt Mejač
sta se srečala . . . — Ob smrti

— P. Ciril — stran 39

To je dan, ki ga je naredil Gospod

— Emilijan Cevc — stran 41

Središče svetih Cirila in Metoda,
Melbourne — P. Bazilij — stran 42

Izpod Triglava — stran 46

Življenjsko krščanstvo

— Zakrament krsta

— P. Niko — stran 48

Središče svetega Rafaela, Sydney

— P. Valerijan — stran 50

Moje celice — zapiski iz zaporov

— Jožko Kragelj — stran 53

Naše nabirke — stran 53

Jezus po vstajenju — pesem

— Vladimir Truhlar — stran 55

Prijatelju Cvetku Mejaču v slovo

— Cilka Žagar — stran 56

Središče svete Družine, Adelaide

— P. Janez — stran 57

Z vseh vetrov — stran 58

Kotiček naših mladih — stran 60

Križem avstralske Slovenije

— stran 61

Pa spet nekaj uvoženega

iz republike Slovenije — stran 64

KRISTUS

JE VSTAL!

ZA Veliko noč Cerkev še enkrat ponavlja svetu klic veselja,
ki gre iz stoletja v stoletje: "Bratje, Kristus je vstal!"

Cerkev živi iz tega vstajenja. Vse njeno veselje je velikonočno
veselje.

VESELE RESNICE

Ker je Kristus res vstal tretji dan, kakor je bil napovedal,
tedaj: Nebesa so odprta, eden izmed nas je stopil vanje kot
zmagovalec. Verige greha so razrgane. Naša vera ni prazna.
Naši upi so upravičeni in naša največja ljubezen je utemeljena.

Ker je Kristus res vstal, kakor je bil napovedal, tedaj: Naj
zvonovi veselo zvonijo vstajenjsko alelujo. Poljubimo križ in
ga postavimo, uzvišenega in ponosnega, v svoja srca, v domo-
ve, na križpotja in na zvonike!

Ker je Kristus res vstal, se odpira življenje vsakomur izmed
nas. Stopamo iz noči, da bi prišli v luč.

Cerkev vošči svojim otrokom velikonočno veselje. Zares ga
potrebujemo, saj se človek z veseljem hrani, še bolj kot pa s
kruhom.

Vedeti, da je Kristus živ, pomeni obenem vedeti tudi to, da
bo imelo življenje zadnjo besedo nad ničem in smrtjo.

Da jih ohrabri za pot, ponuja Cerkev ljudem sporočilo upa-
nja in pričakovanja, da se vstali Kristus nekoč vrne v vsej svoji
slavi in stopi na čelo človeštva, ki bo zaradi njega premagalo
smrt.

IZRAZ BOŽJE LJUBEZNI

Kako lepe so te resnice, ki jih ponavljamo leto za letom, a
kako težko jih sprejemamo in se vanje vživljamo! Pred njimi
celo bežimo v usakdanji vrvež — v strahu, da bi se prav v tem
času srečali s Kristusom, kakor učenca, ki sta šla v Emavs —
obupana in potrta. Bojimo se priznati, da je velikonočna
skrivnost izraz božje ljubezni.

Vse to se je godilo (in se godi), ker nas Bog ljubi. Kristus je
namreč za nas vse — tudi zame in zate — dal svoje življenje. V
resnici je Kristus za nas pretil vso svojo kri in za nas tudi od
mrtvih vstal. To moramo verovati z živo vero, verovati mora-
mo v osebno božjo ljubezen do vsakega izmed nas.

Žal se večkrat upiramo, da bi se prepustili delovanju božje
ljubezni, ki nas drobi, da bi nas bolj preplavila s svojo milost-
jo. Dvomimo o Bogu, ker naša vera ni dovolj močna. "Veruje-
mo, Gospod," so zavpili apostoli, "a pomagaj naši neveri!"

VSTALI ZVELIČAR nam je pokazal pot iz smrti v življenje.

Hitimo k Njemu,

ki je za nas umrl in vstal!

VESELO ALELUJO

željivo vsem rojakom širne Avstralije

Vaši duhovniki in Vaše sestre

ter posinovljeni misijonarji.

Enako vsem sotrudnikom

in naročnikom ter bralcem MISLI

– uredništvo in uprava

To priznanje in ta klic obrnimo nase. Saj tistim, ki Boga ljubijo, vse pripomore k dobremu.

+ + +

Bratje, Kristus je vstal! Naj vas velikonočni praznik odpre za skrivnosti božje ljubezni. Naj vam prinese odkritje, da je Bog živ in da živi v nas. Naj gotovost o njegovi navzočnosti vašo dušo napravi močno, pogumno, polno veselja. Cerkev vas nadalje prosi, da skrivnosti svoje vere in svojega veselja ne ohranite le zase: pojdite k svojim bratom in jim povejte, da je Kristus vstal! Aleluja!

Petnajsta postaja
– VSTAJENJE –
Mejačevega
križevega pota
sydneyške
slovenske cerkve

LETOS bomo še posebno močno doživljali velikonočno skrivnost Kristusovega trpljenja, smrti in vstajenja. Mlada država Slovenija je, tako se vsaj zdi, v svojih prvih začetkih močno zaznamovana s križem in trpljenjem, medsebojnim nerazumevanjem, obdolžitvami in obtožbami. Veliko bolj bi bili veseli, če bi bilo drugače.

Priznajmo, da so nam težko razumljiva pota božje Previdnosti, kakor so popolnoma nerazumljiva ob Kristusovem trpljenju in smrti na križu. Toda učlovečeni božji Sin Jezus Kristus je sprejel in izpolnil Očetovo voljo in s tem odrešil svet.

Vsem slovenskim duhovnikom in drugim vernikom doma in po svetu vaši škofje želimo, da bi v močni veri in trdnem zaupanju v božjo ljubezen tudi mi sprejeli celotno velikonočno skrivnost v osebni, družinski in javni življenju. Ker verujemo, da še danes veljajo besede velikonočne vigilijske ob blagoslovitvi velikonočne sveče: KRISTUS VČERAJ IN DANES, ZAČETEK IN KONEC, NJEGOVI SO ČASI IN VEKOVI, gremo z njim na pot v novo življenje.

Blagoslovljene, vesele in srečne velikonočne praznike želimo vsem, ki živijo v državi Sloveniji in našim bratom in sestram drugod po svetu. Praznik Kristusovega vstajenja bodi za vse nov začetek in dan novega upanja.

Vaši slovenski škofje

Včasih smo tako doživljali Veliko noč

ki so skorajda izginile ali jih danes ni več. Že skozi ves veliki teden so se ljudje držali doma in se pripravljali na velikonočne praznike. Prvi trije dnevi so bili še kar delavniški, s postom pa so pričeli že v sredo in je trajal do sobote opoldne. Hišo so lepo očedili, tudi posteljina je morala na zrak, vse je moralo ven na spomladansko sonce. Toda nekatera dela na polju je v prvih treh dneh velikega tedna še bilo treba opraviti, kajti proti koncu tedna dela na polju niso bila več dovoljena.

Preveč je bogastva, da bi lahko omenili vse. Naj povem nekaj o ognju velike sobote. Fantiči iz vse fare so na veliko soboto zgodaj zjutraj hiteli v cerkev, vsak s svojo gobo na koncu žice. Ko je duhovnik blagoslovil ogenj, so prižgali tudi svoje gobe. Žerjavica je bila dostikrat kaj hitro razgrabljena in razbrskana, kajti vsem se je mudilo. Vsakdo je moral najprej domov, k materi, da je upihala čisto na novo ogenj, zakaj potem je bila hiša varna pred požarom. Ko so oddali ogenj doma, so pohiteli k sosedom.

"Dobro jutro, žegnan ogenj sem prinesel!" so se oglasili na pragu. V zahvalo so dobili pisanko, ponekod celo klobaso ali pomarančo, odvisno pač od tega, kateri po vrsti je prinesel ogenj. Najbolj prebrisani so imeli gobo narezano, tako da so samo odlomili delček in oddirjali naprej — za pisanko, pomarančo ali klobaso — za največjimi dobrotami.

Ponekod so si očetje prižgali pipo z blagoslovljenim ognjem. Cel post niso kadili, na veliko soboto pa so se usedli za mizo, nabasali pipo in čakali tistega, ki bo prinesel ognja, da se bo zopet pokadilo.

VELIKONOČNI ŽEGEN

Pravo praznovanje pa se je pričelo na veliko soboto popoldne. Gospodinje so začele pripravljati jerbasa, "korbo". Vanj so zlagale jedi za blagoslov, "velikonočni zegen". V različnih delih Slovenije nesejo k žegnu različna jedila. Pisani viri kažejo, da je najbolj pogost okrogel kolač, ki naj bi pomenil Kristusovo krono iz trnja, hren, ki ima podobo žebeljev, ob pi-sankah pa so se spominjali Kristusove krvi. Marsikaj so še dodali v korbo. Tako ni manjkalo mesa, klobas, ponekod pa so nesli tudi razna semena, da bi bolje obrodila. K žegnu so nosile na splošno ženske, pred-

DOBA elektronike in avtomatike neusmiljeno odnaša in prekriva idilične "stare čase". V zadnjih petdesetih letih se je način človekovega družbenega življenja popolnoma spremenil. V pozabo tonejo številne šege, navade in običaji, ki jih je vsak narod izoblikoval na lep in tako svoj način, da si lahko že iz tega sklepal, kakšni ljudje so živeli v tistih krajih. To nam kaže, da je bilo življenje ljudi v prejšnjih stoletjih kulturno bogatejše, kot si ga predstavljamo danes; vsakemu prazniku so znali dati pravo vsebino in podobo. Ob bogastvu prednikov je šele jasno, da smo danes za marsikaj prikrajšani in da bo sčasoma izginilo vse lepo, kar je izoblikovala preprosta, a bogata ljudska domišljija; vse tisto, kar je ohranjalo naš slovenski narod skozi stoletja vse do današnjih dni. Kmečko ljudstvo je bilo tisto, ki je skozi stoletja skoraj edino varovalo dediščino slovenskega izročila. Slovenski narod je bil že od nekdanj siromašen, na naši zemlji niso rasli bogataši. In ta narod revežev, utrujen in oznojen, se je znal ob praznikih poveseliti. Znal je biti hvaležen za vse, kar je zrastle na njegovi zemlji. Zato tudi ob raznih praznikih srečamo toliko ljudske modrosti in poezije, ki se že nagiba v mistiko. Ne, to ni romantika, to je slovenski človek, ki ga je življenje napravilo trdnega, pa je vendar poln človeške miline in dobrote.

POVSOD PRAVIČNOST

Ob prazniku Velike noči je veliko običajev. Vsaka pokrajina ali celo manjši zaselki so imeli svoje navade,

vsem pa mlada, brhka dekleta. Morale so biti čedno oblečene, ponekod so nosile celo bel predpasnik. Jerbas so nosile na glavi. Ker je bil težak in visoko naložen, so imele podložen poseben svitek. Vsakemu dekletu je bil poln jerbas v ponos. Veliko je zgodbic, kaj vse se je prikazalo iz jerbasa, če je ta po nerodnosti dekletovi padel na tla, marsikaj, kar ni bilo nič v zvezi z žegnom . . . Po blagoslovu so se z jerbasi na glavi razbežale domov. Ponekod je veljalo, da bo tista, ki bo prva doma, tudi vse leto prva pri delu; drugod je veljalo, da se bo tista, ki se prva vrne v vas, že tisto leto poročila. Ko je pritekla domov, jo je pozdravil strel iz topiča. Tako so daleč naokrog zvedeli, v kakšnem vrstnem redu so prihajale domov.

Za vzhodno in severno Slovenijo so znani velikonočni ognji. Zagoreli so na veliko soboto zvečer, ali pa v nedeljo med drugo in tretjo uro zjutraj. Tukaj je veliko inačic. Ponekod so kurili na dvanajstih malih ognjih, ki naj bi pomenili dvanajst apostolov, trinajstega, večjega, so kurili Jezusu na čast; nekje v stran pa še majhnega za izdajalca Judeža. Po nekaterih drugih predelih Slovenije so zakurili velik kres kar doma, zraven pa so prepevali velikonočne pesmi.

Zelo znane in slovesne so bile vstajenjske procesije. Te je spremljalo pokanje z vseh strani. Pokanje je bilo predvsem moško opravilo, vendar ne izhaja iz krščanstva, temveč je ostanek poganskega verovanja, da z

njim preženemo zle sile. Vsekakor pa je poudarilo prazničnost.

IZGUBA NOTRANJE VSEBINE

Naj ob koncu omenim, da na velikonočno nedeljo zjutraj niso kuhali zajtrka, temveč so tešči pričakali žegna, ki sta ga pripravila gospodinja in gospodar. Do velikonočnega žegna so imeli največje spoštovanje.

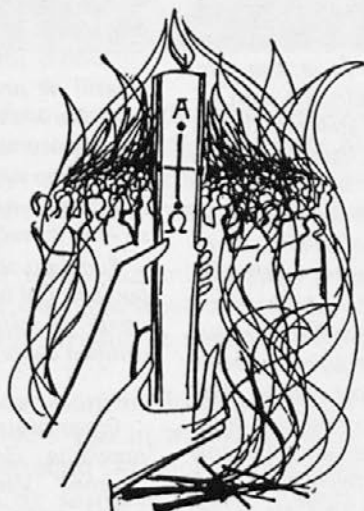
Zelo znane so tudi različne igre s pirhi. Najbolj pogoste so bile "turcanje", "valinacanje" in sekanje. Pri prvih dveh so pirhi — kakor pri balinanju — zadevajo in trkajo. Igralci so prinesli k cerkvi polne žepe pirhov, ki so jih dobivali in izgubljali. Nič manj pa tudi ni bilo priljubljeno sekanje pirhov, kar so opravljali s kovancem.

Skoraj povsod je bila navada, da so si prijatelji med seboj pirhe izmenjali, kar ponekod store še danes. Posebno živa je bila izmenjava pisanic med fanti in dekleti.

Samo nekaj običajev sem mogel prikazati, ki so najbolj znani ob velikonočnih praznikih. Veliko veselja je v njih, kajti z Veliko nočjo se prične v deželi pod Triglavom tudi prava pomlad s toplim soncem, zelenjem in Vstajenjem, ki vodi v življenje. In to so naši predniki vedeli — pa ne samo vedeli, ampak čutili.

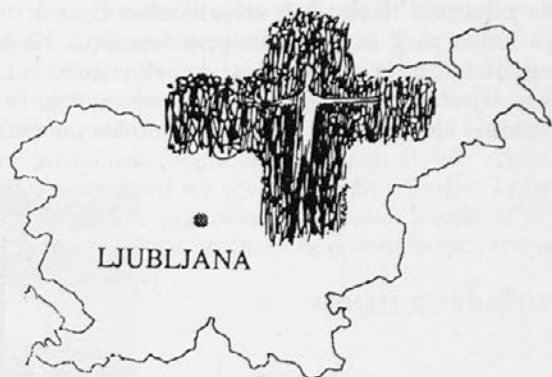
Marsikatera od teh navad je danes še živa. Žal pa ne nosi vedno globljega pomena, temveč dostikrat le željo po užitku in lagodju.

R. KORENJAK

Velikega petka je bilo treba
za veliko nedeljo;
smrti Boga samega je bilo treba,
da je zazvonilo in zapelo ponižanemu človeku
veličastno v s t a j e n j e.
/ivan Cankar/

Glejmo petnajst let naprej!

EDEN od razlogov, da smo zdržali v zdomstvu, zvesti Bogu in narodu, je bil gotovo tudi ta, da smo živeli trdno zasidrani v svoji preteklosti, pa imeli oči z upanjem uprte v daljno prihodnost. To nam je dalo moči, da nismo postali malodušni ob vsaki realnosti, ki je bila večkrat brezupno temna.

Vedeli smo, da bo tudi komunistične laži in njenege nasilja nekoč konec. Vendar nista naša zvestoba in zaupanje gledali ne na uro ne na koledar. Pa tudi pomoči nismo pričakovali od nikogar razen sebe, od naših rajnih in od Boga. Nismo se motili. Dočakali smo, da se je zrušil sistem, o katerem so nekateri menili, da bo trajal stoletja.

Nismo si predstavljali, kako se bo to zgodilo in kaj bo za totalitarnim režimom ostalo. Zdaj, ko Slovenija ni več obdana z nevidno bodečo žico in nam postaja njena vsakdanost vedno bolj razvidna, opazimo marsikaj razveseljivega, pa tudi takega, kar nas navdaja z žalostjo. Ker smo bili deležni velikih darov, smo — mogoče — pričakovali preveč. Marsikdo je upal, da bo s sistemom izginila tudi laž in da bo prehod v svobodno družbo pomenil tudi spreobrnjenje. Ko opazamo, da ni tako, in se zavemo, da tako tudi ne more biti, se pojavljajo med nami znaki malodušja, ki jih doba preganjanja ni poznala.

Petinštirideset let, tri generacije marksističnega totalitarizma, je pustilo svoje tragične sledove. Vsako zlo ima zle posledice. Tako se je med Slovenci razširilo nespoštovanje življenja, pa tudi prezir resnice in moralnih kreposti. Kljub svoji državi je naš narodni obstoj še ogrožen po materializmu, ki ga je partija zakoreninila globoko v ljudsko zavest. Mnogih rojakov preteklost ne zanima, drugi spet verjamejo starim lažem. Ni čudno, če taki gledajo na nas pa tudi na svojo lastno prihodnost iz zgrešenih zornih kotov.

Več kot si morda predstavljamo pa je v domovini rojakov, ki žive za iste vrednote, katerim skušamo služiti tudi mi. S težkim srcem prenašajo nasilje, ki ga še naprej izvajajo preimenovani komunisti in njih zavezniki iz novih položajev v gospodarstvu, kulturi in politiki. Ti naši rojaki ne zapadajo malodušju. Dobro

Članek tehtnih misli, ki prešinjajo marsikoga v izseljenstvu, je napisal DR. MARKO KREMŽAR v Argentini. Besede so vredne premisleka. Tudi med nami so taki, ki zagrenjeno trdijo, da se v Sloveniji ni nič spremenilo, da jo še vedno vodijo komunisti ipd. V resnici se je spremenilo veliko, nemogoče pa je spremeniti vse v nekaj mesecih. Glejmo petnajst let naprej! . . .

vedo, da je temeljita družbena prenova vprašanje časa ter sad osebnega dela in osebnih spreobrnjenj. Od njih se moramo učiti, kadar bi po desetletjih odpora radi idealizirali položaj v naši Sloveniji.

Zavrtni je treba skušnjava malodušja v zavesti, da smo še vedno dolžni dajati, kar smo prejeli. Življenja ne more posredovati, kdor ga nima; ne širiti resnice, kdor jo ne pozna. Treba bo vztrajati pa pričevati, delati in moliti v tesni povezavi z brati in sestrami, ki stoje pred isto nalogo v domovini.

Gre za dolgoročno nalogo. Škoda, ki so jo delali skozi tri generacije, ne bo izginila čez noč. Ta resnica ponovno opravičuje in potrjuje pravilnost odpora v času komunistične revolucije. Skušali smo braniti ogrožena življenja, pa tudi obvarovali narod pred tvorno in moralno škodo, ki bo trajala še dolga leta po koncu marksističnega sistema. Vsaj ena generacija, doba petnajstih let, utegne biti potrebna, da bodo izginili iz družbenega življenja stari kalupi.

Nekatere od teh bodo zamenjale resnične vrednote, pojavile pa se bodo tudi nove zmote. Od vseh Slovencev doma in po svetu je odvisno, kaj bo napolinilo praznino, ki jo zapušča propadli režim. Le sinovi in hčere slovenskega rodu morejo ohraniti slovenskemu narodu življenje.

Pred to odgovornostjo stoje generacije Slovencev. Uspeli bodo, oprti na trdne temelje krščanstva, zvesti resnici in usmerjeni v življenje. Kar sejemo, širimo in pričamo zdaj, ne bo nekoč v prihodnosti pričelo brsteti, prav kot semena iz rok prednikov rojevajo sadove danes.

Kljubovali smo času skozi tri generacije, zato vemo,

da je mogoče! Način dela se bo morda spremenil, nje- ga bistvo pa je in bo ostalo nespremenjeno. Ne sme nas motiti, da je v vrtincu časov površina polna ostan- kov največjega brodoloma zadnjih stoletij. Pojdimo v globino, kjer nas čakata čista voda in trdna tla. Ostan-

ki brodoloma bodo tedaj postali nepomembni.

V globini je mir, ki mu je tuja nepočakanost. Potre- buje ga, kdor hoče uspešno delati za močnejše, boljše in pravičnejše življenje v našem narodu, doma in po svetu.

Gorbačov in papež

V ZADNJIH LETIH je med mano in papežem Janezom Pavlom II. potekalo intenzivno dopisovanje, ki je sledilo najinemu srečanju v Vatikanu decembra leta 1989. Verjamem, da se bo dialog nadaljeval. Med nama je ozračje globoke simpatije in razumevanja, ki si ga med drugim izpričava v vsakem pismu. Mislim pa, da lahko rečem, da obstaja predvsem volja po dovršitvi in nadaljevanju nečesa, kar sva skupaj ustvarila. Kar se mene tiče, želim izkoristiti vsako priložnost za nadaljevanje sodelovanja s papežem in prepričan sem, da to skupno prizadevanje ne bo prenehalo.

Ni lahko opisati ujemanja, do katerega je prišlo med menoj in papežem Wojtylom. Pri tej vrsti odnosov gre namreč za nekaj instinktivnega, ali morda intuitivnega, zagotovo pa osebnega, kar ima velik pomen. Če poenostavim, bi lahko rekel, da sem, ko sem bil skupaj z njim, opazil in razumel papeževo vlogo pri ustvarjanju tistega, kar je pozneje dobilo ime nova politična misel. Brez težav priznam, da so bile v njegovih govorih mnoge zamisli, s katerimi sem se strinjal. To pa potrjuje neko uglasenost, tisto bližino, o kateri sem pravkar govoril: te zamisli so bile zelo podobne našim zamislim.

V mislih tega papeža sem vedno cenil predvsem duhovno sporočilo, napor, da bi pripomogel k rasti nove civilizacije v svetu. Še več: Janez Pavel II. je poleg tega, da je rimski papež, tudi Slovan in ta vidik je go-

Članek, katerega avtor je Gorbačov, je objavil dne 3. marca letos torinski dnevnik La Stampa. Dobil je naslov PERESTROJKA IN PAPEŽ WOJTYLA, podnaslov pa KAJ SMO DOLŽNI PAPEŽU JANEZU PAVLU II. V slovenskem prevodu je izšel v ljubljanski Družini (s. D. K.) z naslovom BREZ PAPEŽA NE BI BILO SPREMEMB ter podnaslovom GORBAČOV HVALI JANEZA PAVLA II. — Res zanimivo odkritje, ki posveti z novo lučjo in globlje v ozadja papeževih prizadevanj za boljši svet, za mir in pravičnost.

tovo pripomogel k najinemu medsebojnemu razumevanju. Prepričan pa sem, da je duhovno ujemanje med nama veliko pomembnejše od njegovega slovanskega porekla. Danes lahko tako rečemo, da se to, kar se je v zadnji letih zgodilo v vzhodni Evropi, ne bi bilo zgodilo brez tega papeža, brez pomembne vloge — tudi politične — ki jo je znal odigrati v svetovnem merilu.

Kar zadeva nove odnose z Vatikanom, sem prepričan, da so bili pomembni tudi koraki, ki smo jih v razmerju do vere storili v Moskvi. Med drugim smo razumeli, da je nujno vzpostaviti normalen sistem odnosov med pravoslavno in katoliško Cerkvijo, in to je zagotovo pripomoglo k vzpostavitvi boljših odnosov med našo državo in Vatikanom. Predvsem pa je perestrojka dala nov zagon tudi na verskem področju, s preobratom, ki je dosegel vrhunec v sprejetju zakona o svobodi vesti.

Na ta način smo znova vzpostavili pravice Ruske pravoslavne Cerkve, ki je v letih stalinizma pretrpela mnoge težke udarce. Obenem pa smo priznali, da imajo tudi druge vere svoje mesto v družbi; treba je upoštevati, da je v naši državi skoraj sto različnih ver. Danes lahko rečem, da gre za proces osvobajanja, ki

ima močan moralni pomen za vse državljane, verne in neverne.

Ne glede na to, kar smo lahko storili v naši državi, ostajam prepričan o pomembnosti delovanja papeža Janeza Pavla II. v teh letih. Prej sem poudaril njegove visoke duhovne kvalitete. Dodati moram, da je name ob srečanju v Rimu pred dvema letoma napravil močan vtis tudi s človeškega vidika. Na kratko rečeno: imamo opraviti z izredno osebnostjo. Nočem pretirati, toda name je napravil prav poseben vtis, kot da

bi iz tega človeka izhajala moč, zaradi katere človek doživi občutje globokega zaupanja, kadar je z njim.

Tudi danes, ko je v zgodovini Evrope prišlo do globokih sprememb, bo imel papež Janez Pavel II. pomembno politično vlogo. Smo namreč v zelo občutljivem prehodnem obdobju, v katerem človek, oseba, ima in mora imeti res odločilno težo v družbi. In vse tisto, kar lahko pripomore k okrepitvi človekove vesti, njegovega duha, je danes še pomembnejše, kot je bilo kdajkoli prej.

MIHAIL GORBAČOV

VEČNI ARHITEKT in arhitekt MEJAČ sta se srečala...

P. CIRIL

SLOVENSKI Kamnik in avstralski Bribie Island v Queenlandu sta Mejačeva mejnika: rojen 3. maja 1914 – pokopan 28. marca 1992. Iz evkaliptove sence njegovega zadnjega počivališča je ob slovesu odmevala pesem "Slovenec sem" kvarteta Big Ben-a. "Slovenec sem, od zibelki do groba . . ." – to je bil naš veliki umetnik: inženir, arhitekt, kipar in slikar.

Pokojni CVETO MEJAČ je bil velik strokovnjak, genij, zaveden Slovenec. Po svoje kontroverzen karakter in tragična osebnost – a znal je svojo osebno tragedijo uporabiti kot snov za ustvarjalnost. Ker ni bil povprečen – iz povprečnosti se namreč ne da ustvarjati – tudi ni imel veliko prijateljev. A četudi se nisi mogel z njim strinjati, si ga pa moral vseeno občudovati: v njegovi delovni vnemi, izvorni ustvarjalnosti, polnosti idej vse do zadnjega.

Življenjska pot je Mejača vodila iz starodavnega Kamnika v Sremsko Mitrovico, kjer je naredil malo in veliko maturo. Arhitekturo je študiral na univerzah v Beogradu, Firencah, Münchenu in končno še Melbourneu. Leta vojne so bila težka, saj je bil na Reki od Italijanov obsojen na smrt, na ponovnem procesu pa na dvajset let zapora. Okusil je Begunje in Mathausen. Po drugi svetovni vojni je delal na ministrstvu ljudske zaščite – v vojaški industriji in gradbeništvu. Takrat je risal načrte tudi za Gotenico – ne da bi vedel, kje in kdo bo njegove načrte, ki so seveda delo skupine arhi-

tektov in inženirjev, končno uresničil. Dne 1. oktobra 1948 je pri kamniških Žalah skočil iz vlaka, da si je rešil življenje. Pot ga je preko planin pripeljala v Avstrijo, po mnogih naključjih in srebi pa je v septembru leta 1949 prispel v Avstralijo. V Tasmaniji je našel svojega sožolca dr. Kaico Milanova. Takoj je stopil v arena življenja te zemlje in delal, delal. Leta, desetletja. Svojo zadnjo dobo je preživel v skromnosti in lepoti queenslandskih hribov, prav zadnje leto pa ne daleč od nekdanjega prebivalca Bribie Islanda, velikega slikarja Iana Fairweatherja. Mejač je bil prav do konca življenja ustvarjalec in garač.

Nemogoče bi bilo naštetati vse njegovo ogromno delo. Naj omenim le nekaj njegovih stvaritev: V letih 1946 – 48 je doma skupaj z našim patrom Martinom Percem obnavljal cerkev v Stranjah pri Kamniku. Načrte je naredil največji slovenski arhitekt Jože Plečnik, Mejač pa je delo nadzoroval in v tistih težkih časih preskrbel gradivo. Na Tasmaniji je bil gradbeni svetovalec ministru za gradnje, rudnike in zemljo, Ericu Reeceju. Leta 1953 je Mejač predstavil na konferenci v Alburyju železobetonsko gredo za železniške tračnice – njegov patent še danes uporabljajo.

Kaj vse je načrtoval in gradil! Spomenike, hotele, motele, trgovske centre, administrativna središča, šole, bolnišnice, olimpijske bazene, industrijske objekte,

vrtno naprave in parke, celotna naselja . . . Ulverstone v Tasmaniji se ponaša z Mejačevim edinstvenim spomenikom padlim, ki ga je projektiral in s skupino slovenskih fantov tudi sam postavil (o tem delu je takrat v Mislih pisal Mejač sam). Restavriral in posodobil je katoliško cerkev v Maryborough, restavriral zgodovinsko naselje Maldon, projektiral letalsko bazo v Ballaratu, mlekarno v Southportu. Naredil je razne objekte za zvezno vlado, njegov je Project Gold Coast, Hong Kong Art Centre, satelitsko mesto Subang Jaya — Kuala Lumpur s 14,067 stanovanji. 1979/664 je registracijska številka Mejačevih nacrtov, ki jih je poslal na svetovni razpis za projekt novega parlamenta v Canberri. Njegovo delo sicer ni bilo izbrano, odkupila pa ga je Narodna univerza v Canberri kot izredno delo enega samega arhitekta ter ji služi kot študijska snov za poučevanje na fakultetah arhitekture. — Leta 1965 so zgradili v Kölnu v Zahodni Nemčiji 32-nadstropno zgradbo za Deutsche Krankenversicherung s popolnoma novim načinom gradnje, ki ga je patentiral Mejač in se imenuje gradnja s prednapetim betonom. Sistem se imenuje po njem in se tehnično piše M.E.J.A.C. - LB - SB System. Osnova temelji na spoznanju, da je nosilnost obtežbe na strukturnem ogrodju elementov: svoboda nevtralnih osi je v ravnotežju pozitivnih in negativnih momentov granolitično spojena v monolit projekta — žive teže. Prva javna zgradba, zgrajena na ta način v Avstraliji, je šola Villa Nova v Queenslandu, ki jo je Mejač postavil po naročilu irskih jezuitov.

Cveto je bil tudi mojster čopiča in barv. Narava in ljudje so bili zanj stalen ustvarjalni izziv. Uredil nam je slovensko cerkev v Wollongongu: zanj je naslikal podobo brezjanske Marije Pomagaj, svetega Frančiška

in zadnje večerje. Brezjansko Marijo je naslikal tudi za avstralsko podzemsko župno cerkev opalskih polj v Coober Peddyju, kamor smo jo ponesli lanskega avgusta s škofom Metodom Pirihom. V veži slovenske cerkve sv. Rafaela v Sydneyu je njegova lepa slika škofa Baraga med Indijanci, v šolskem razredu pa slika škofa Slomška. Cvetovo zadnje delo pa je kot veličastni finale njegovega življenja — petnajst postaj križevega pota za sydneyjsko slovensko cerkev. V petih dneh in nočeh — seveda po dolgih urah študija in meditacije — v času, ko je naš narod doma bil bitko za svobodno Slovenijo, je umetnik Cveto Mejač v ekspoziciji doživljanja Kristusovega trpljenja, trpljenja naroda in svoje lastne bolečine naslikal petnajst postaj križevega pota. Kako naj bi lepše zaključil svoj življenjski opus? Te postaje križevega pota so milostni finale Mejačevega življenja, kjer je v vlogo Simona pri peti postaji portretiral samega sebe.

Dodana petnajsta postaja — Kristusovo vstajenje — pa je temelj naše vere in zdaj že tudi Mejačeve večnosti. Dne 12. februarja 1992 je v bolnišnici v Redcliffu (Brisbane, Qld.) umrl za ta minljivi svet in se srečal z večnim Umetnikom. Dne 15. februarja sem daroval zanj mašo zadušnico v cerkvi Srca Jezusovega v Redcliffu, nato je bilo truplo upepeljeno. Njegov pepel smo položili k počitku 28. marca 1992: v cerkvi svete Male Cvetke na Bribie Islandu sem opravil pogrebno sveto mašo, pri kateri je pel kvartet Big Ben iz Slovenije — kot simbolično priznanje matere Slovenije svojemu zvestemu sinu v daljni deželi je donela njihova pesem.

Dobri Cveto, v hvaležnem molitvenem spominu Ti kličem: Počivaj v miru!

P. CIRIL

Peta postaja Mejačevega križevega pota: Simon pomaga Jezusu nositi križ

To je dan, ki ga je naredil Gospod

Oj, veliki četrtek! Žalostni dan razkritih oltarjev, zagrnenih križev in smrtne žalosti, bridkost poslovilne večerje našega Gospoda Jezusa Kristusa, ki je na večer, preden je trpel za naše in vseh zveličanje, to je danes, vzel kruh v svoje svete in častitljive roke, dvignil oči proti nebu k Tebi, Bogu, svojemu vsemočnemu Očetu, se Ti zahvalil, ga blagoslovil, razlo-
m, dal svojim učencem in rekel: "Vzemite in jejte od tega vsi, zakaj to je moje telo . . ."

Oj, veliki petek, dan velike Smrti, ko se je dopolnilo naše odrešenje! Dan Kristusove poslednje molitve: "Oče, odpusti jim . . .!" Dan krvi in prebodene strani . . . Zvonovi molče, tabernakelj je široko odprt, Jagnje božje je darovano.

Glejte, les križa, na katerem je viselo zveličanje sveta!

Pridite, molimo!

Oj, velika sobota in molitev pred grobom! Križ na oltarnih stopnicah in prižgana sveča, ki naznanja veliko nedeljo, blagoslov ognja in blagoslov jedi, dišeči po novi pesmi zvonov in glorijski med zastrtimi okni, po kadilu in kresnih gobah . . .!

Oj, velika nedelja!

Sestra Gospodovega poveličanja in pomladne noči! Po soboti pa, ko se je svital prvi dan tedna, je šla Marija Magdalena in druga Marija pogledat grob, aleluja!

Aleluja!

Trikratni spev, vsakikrat z višjim glasom zapet. Kristus se je dvignil iz grobnih temin.

To je dan, ki ga je naredil Gospod, radujmo se in veselimo se ga!

V jutranjo meglo plane glas zvonov in pesem radosti. Nad mlado polje se dvignejo bandera in od mrtvih vstali Bog hodi v zlati monštranci med sadovnjaki.

S šumom se razpira popje in drevje pričjenja cveteti. V potoku narašča voda in od gora vleče mrzel veter, ki razganja meglo.

Hiše so obsijane z lučjo in roženkravt in rožmarin slutita pomlad.

Aleluja, aleluja!

Krepke roke držijo banderske drogove. Fantje gledajo v zrak, ker se bandero zadeva ob veje dreves. Počasi stopajo in obračajo bandero proti vetru, da lepše

EMILIJAN
CEVC

plapola, posnemaje v svojem frfotanju glas ptičjih peruti.

Ministrante, ki nosijo sveče, bolijo roke, zvončki izmenoma pozvanjajo in baldahin diši po kadilu.

Gospod župnik ima zlat plašč in sivo glavo. Na stolalu monštrance se igra sonce in pevci pojejo: "Premagal je pekel in smrt . . ."

Tako stopa procesija.

Zene s škapulirji in velikimi svetinjami na modrih trakovih molijo v vreščečem zboru rožni venec. Možje odgovarjajo počasi, kot je počasna in težka njih hoja in misel, ki se sprehaja od Boga do polja in živine.

Dekleta imajo nova krila in dišeče robce in fantje stopajo kot vojaki v paradi z živim korakom in izzi-valnim pogledom. Otroci venomer klepetajo – menijo se o pirhih in poticah.

Zvoni Gospodovemu vstajenju na čast.

Doma čaka žegen.

Miza je pregrnjena, gnjat diši, potica in pirhi leže ob hrenu in klobasah in na vsem počiva božji blagoslov.

Tako Bog posvečuje darove zemlje.

Otroci so lačni in se gnetejo k mizi. In oče se prekriža in vsa družina z njim in moli svečano kot nikoli sicer: na čast vstalemu Zveličarju in za mlado setev . . .

Na vasi sekajo pirhe in pomaranče in v cerkvi se pričinja velika maša.

In diakon zapoje z visokim glasom:

"Bratje! Postrgajte stari kvas, da boste novo testo, ker ste opresni; zakaj naše velikonočno Jagnje, Kristus, je darovano . . .!"

Nad tabernakljem stoji Kristus s praporcem in škr-latnim plaščem.

Pod cerkvenim ostrešjem si znašajo ptiči gnezda. "Ker zima je prešla, prenehal je dež in se umaknil. Cvetlice so se prikazale v naši deželi, čas za obrezovanje je prišel, glas grlice se je začul v naši deželi."

To je dan, ki ga je naredil Gospod, radujmo se in veselimo se ga!

Aleluja, aleluja!

Naše velikonočno Jagnje, Kristus, je darovano.

SV. CIRIL in METOD

Fr. Basil A. Valentine, O. F. M.,

Fr. Niko Žvokelj, O. F. M.,

SS. Cyril & Methodius Slovene Mission,

Baraga House, 19 A Beckett St., Kew, Vic. 3101

Tel.: (03) 853 8118 in (03) 853 7787

Dom počitka m. Romane – Mother Romana Home
11 – 15 A Beckett St., Kew, Vic. 3101

Tel.: (03) 853 1054

VSJAJ upanje imam, da boste MISLI prejeli pred prazniki, četudi smo se jim kar prehitro približali. Sicer bo viktorijske Slovence obiskalo velikonočno pismo z telošnjim velikonočnim sporedom, mora pa seveda tudi v MISLI, saj to je naša kronika:

MELBOURNE – Cvetna nedelja (12. aprila): Osmo maša kot običajno v cerkvi, deseta pa na prostem pri luški votlini, če bo seveda lepo vreme. Pred mašo bo obred blagoslova oljčnih vejic, butaric in zelenja. Le ohranimo lepo staro navado slovenskih butaric! Članice Društva sv. Eme bodo tudi letos pripravile čedno število butaric za prodajo pred mašo, izkupiček pa bo za Dom počitka m. Romane, ki potrebuje še marsikaj.

Butarice bodo v delu na soboto pred cvetno nedeljo popoldne v razredu Slomškove šole. Članice Društva sv. Eme so vedno vesele, če se jim še kdo pridruži in je več storjenega. Letos ni sester in so nove moči še bolj zaželjene. Kdor ne zna delati butaric, se sprti nauči. Potrebna je dobra volja, škarje in vrvice, pa veliko zelenja.

V ponedeljek velikega tedna (13. aprila) bomo imeli zvečer ob pol osmih spokorno pobožnost kot pripravo na dobro velikonočno spoved, za katero bo prilika takoj po bogoslužju. Škoda, da za takele stvari med nami kar ni posluha. Vsaj letos naj nas bo več za to resno pripravo!

Na veliki četrtek (16. aprila) se z večerno mašo ob

pol osmih (7.30) spominjamo Jezusove zadnje večerje z apostoli in ustanovitve duhovništva ter presvete Evharistije. Maša je v vsaki cerkvi samo ena. Po maši je prilika za spoved. – S četrtkom se prično trije veliki dnevi pred praznikom Vstajenja. Z bogoslužjem te tridnevne, z udeležbo in sodelovanjem šele začutimo, kaj nam hoče Cerkev z bogoslužjem povedati. Skušajte priti k maši in obredom vse tri dni – v četrtek zvečer, v petek popoldne in na veliko soboto zvečer, pa bo tudi velika nedelja Gospodovega vstajenja vse bolj doživeta in tudi bogatejša božjih darov milosti, ki nam jih praznik prinaša.

Na veliki petek (17. aprila) je dan spomina Odrešnikove smrti na križu za nas. Dopoldne ob enajstih bomo opravili pobožnost križevega pota, nato bo prilika za sveto spoved. Popoldne ob treh bodo v cerkvi pomembni obredi dneva: molitve in prošnje, branje pasijona, razkrivanje in češčenje križa ter obhajilo. Po obredih skupni obisk božjega groba v luški votlini, nato prilika za velikonočno spoved.

Velika sobota (18. aprila): ves dan je prilika za sveto spoved, samo pokličite patra v Baragovem domu. Obrede velikonočne vigilije bomo pričeli zvečer ob osmih, v lepem vremenu seveda na prostem pred luško votlino. Blagoslov novega ognja in velikonočne sveče, slovesna hvalnica, branje beril ter obnovitev krstnih obljub. Maši velikonočne vigilije bo sledil naš domači običaj VSTAJENJA. Procesija s kipom vstalega Zveličarja in Najsvetejšim, blagoslov z Najsvetejšim, končno pa blagoslov velikonočnih jedil. Kdor želi odnesti domov na novo blagoslovljeno vodo, naj prinese s seboj stekleničko!

Velika nedelja (19. aprila) nudi za udeležbo tri svete maše: ob osmih, ob desetih in ob petih popoldne. Pri votlini na prostem bo v lepem vremenu deseta maša. Pred vsako mašo je prilika za spoved, po vsaki pa tudi še blagoslov velikonočnih jedil.

Velikonočni ponedeljek (20. aprila) ima nedeljski spored bogoslužja, z mašama ob osmih in ob desetih. Spovedovanje pred pričetkom vsake maše.

Kar sram me je zopet izreči prošnjo glede ponašanja mladine, ki se zbira za cerkvijo ter s svojo brez-

obzirnostjo moti bogoslužje. Naj vsaj enkrat pokaže vsaj malo krščanskega duha in občutka za druge, ki so prišli s pravim namenom k bogoslužju!

Priliko za velikonočno spoved v domačem jeziku imajo rojaki še na nekaterih drugih krajih velikega Melbourn oz. Viktorije:

ST. ALBANS in okolica: slovensko spovedovanje bo v **sredo velikega tedna (15. aprila) od 6 do 7.30 zvečer**. Cerkev Srca Jezusovega, kjer se zbiramo k slovenski maši redno na drugo nedeljo vsakega meseca ob petih popoldne.

SPRINGVALE in okolica ima enako priliko slovenske spovedi v **torek velikega tedna (14. aprila) od šestih do sedmih zvečer**. Farna cerkev sv. Jožefa, Springvale.

NORTH ALTONA in okolica: slovenski duhovnik bo spovedoval v cerkvi sv. Leona Velikega v **sredo 15. aprila. Od šeste do sedme ure**.

GEELONG in okolica: velikonočna spoved za tamkajšnje rojake, ki se žele slovensko spovedati, bo na **veliki petek (17. aprila)** v Bellparku. Cerkev svete Družine, kjer se redno zbiramo k slovenski maši na drugo nedeljo vsakega meseca ob 11.30. Ker je cerkev običajno zasedena, spovedujemo v župnišču poleg cerkve. Čas: **od šestih do sedmih zvečer**.

MORWELL, Gippsland, z okolico: Namesto na četrto nedeljo meseca aprila bomo imeli slovensko mašo pred prazniki: na **cvetno nedeljo – 12. aprila – ob sedmih zvečer**. Pred maso bo blagoslov zelenja, velikonočno spovedovanje pa od šestih do pričetka bogoslužja.

WODONGA – ALBURY z okolico: Prilika za slovensko spoved bo združena s farno skupno pripravo na zakrament sprave v cerkvi Srca Jezusovega, Wodonga: v **torek velikega tedna (14. aprila) s pričetkom ob 7.30 zvečer**. Tamkajšnje rojake vabim k udeležbi, da dolga pot iz Melbournu patru ne bo zaman.

Rojakom, ki poslušajo melbournske slovenske radijske oddaje, naj sporočim, da bo velikonočna oddaja v priredbi verskega središča na 3ZZZ v sredo velikega tedna (15. aprila) od sedmih do osmih zvečer, na radiu 3EA pa na veliko soboto (18. aprila) zjutraj od 7 do 7.45. Prelepe domače velikonočne pesmi vas bodo obiskale na domu.

+ Takole so si sledile naše še neobjavljene poroke:

V Marijini cerkvi župnije Hawthorn sta si 28. decembra 1991 obljubila zvestobo **Martin John Reich** in **Jacqueline Maria Vadnjak**, oba rojena v Avstraliji, ženin v NSW nemškega rodu, nevesta rojena v Carltonu in krščena pri nas, hči pokojnega Franka Vadnjaka in Drage r. Hrvatini, Avondale Heights.

Prva poroka v novem letu je bila 25. januarja v naši cerkvi: **Erich Gottfried Hofmann**, rojen v Werribee, Vic., sin Gottfrieda in Marije r. Žnidarič, krščen pri nas, je dobil za življenjsko družico **Kylie Jane Mayor**, iz Park Orcharda, rojeno v Kew.

Dne 15. februarja sta si v naši cerkvi podala roke **Frank Misitano**, italijanskega rodu iz Melbourn, in **Jennifer Križanič**, hči Antona in Tereze r. Horvat (že pokojna), rojena v Coburgu in krščena pri nas.

Dne 7. marca je **Alojz Krajnc** (rojen v Box Hillu in krščen pri nas, sin Alojza in Gerte r. Smits) pričakal nevesto **Michelle Maree Andrews**, avstralskega rodu.

Osmi marec beleži v naši poročni knjigi, da sta prejela v naši cerkvi zakrament sv. zakona **Stanko Bedrač** in **Donna Maree Smith**. Ženin: je sin Hinka in Šefke r. Valher iz Thomastowna, rojen v Carltonu in krščen pri nas, nevesta pa je avstralskega rodu, rojena v Carltonu in krščena v Heidelbergu.

Še tri poroke otrok slovenskih staršev bi rad dodal. Dve sta bili 8. februarja: **Tony Kosi** iz znane družine Jožefa Kosi, je v farni cerkvi sv. Pavla, Endeavour Hills, rekel "Da!" svoji izbranki **Susan Attard**. – Druga poroka tega dne pa je bila pri Sv. Tereziji v Essendonu: **Edi Štolfa**, iz družine Jozefa in Danile r. Bole iz Glenroya, je bil ženin, nevesta pa **Diane Micaloff**, tu rojena malteškega rodu. – Dne 29. februarja pa sta se pri Sv. Klemenu v Bulleenu poročila **Stan Brenčič**, iz družine Bernarda in Marije r. Koser, ter **Diane Colman**.

Vsem parom želimo obilo božjega blagoslova!

+ Krste moram omeniti tri: Zadnja krščenka v preteklem letu (29. septembra) je bila **Taja Marie**. Oče je John Vincent Nathaniel **Trebše**, mati pa Sharon Ann Bernadette Than-Htay. Družina živi v East Rosanni.

Prvi krst novega leta pa je bil 2. februarja. Za **Aljaža Andreja** je bil krščen sinko Jožeta **Habjana** in Mateje r. Vrbnik, Knoxfield.

Dne 1. marca pa je krstna voda oblila **Katarino**, ki so jo pripeljali iz Rowville. Oče je **Stojan Brne**, mati **Vera r. Stemberger**.

Čestitke družinam, malčkom pa vse dobro na pot!

+ Zadnjič je zmanjkalo prostora tudi za naše pokojne in poleg treh imenovanih jih je zdaj še večja vrsta.

Prvi je **DRAGO HORVAT**, ki je umrl na svojem domu v Mt. Waverley v petek 17. januarja, Dan prej se je s svetimi zakramenti pripravil na odhod v večnost. Po-

Še ena slika z otvoritve Doma počitka m. Romane dne 16. febr.: častni gostje ob p. Baziliju. Od leve na desno: senator Barney Cooney, generalni vikar Msgr. Hilton Deakin, p. Bazilij, župan mesta Kew Daryl Oldaker, dr. Franco Schiavoni, predsednik viktorijske komisije za etnične zadeve.

kojnik je veliko trpel, pa vdano prenašal rakovo bolezen, ki mu je počasi srkala življenjske moci. Doma je bil iz Murskega Središča v Medjimurju, kjer je bil rojen 17. septembra 1935. V Avstraliji sem ga leta 1962 poročil s prekmursko Slovenko Marijo Bohar, doma iz Čepincev. Pogrebna maša je bila v naši cerkvi v torek 21. januarja, na predvečer pa smo ob krsti zmolili rožni venec. Grob je dobil Drago na pokopališču v Springvale, kjer je vedno več naših grobov. Sožalje vdovi Mariji in otrokom, njemu pa večni pokoj!

ANTON ŠOREC je umrl 26. januarja v Klyuna Nursing Home v melbournskem okraju Westgarth. Ne dolgo pred odhodom v večnost je prejel sveto maziljenje. Do osemdesetega leta je bil zdrav in kar pri moči, pred petimi leti pa ga je zadela kap. Nič več ni mogel samostojno skrbeti zase in to mu je bil najbrž največji križ. Anton je bil rojen 6. decembra 1906 na Ostrožnem brdu, župnija Zagorje na Pivki. Po poklicu je bil kmet. Poročil se je leta 1935 s Štefanijo Marinčič iz iste župnije. Imela sta tri otroke, ki so vsi v Avstraliji. Po vojni sta Tone in Marija (zdaj por. Celhar) prišla kot begunca leta 1956 v Pariz, leto kasneje jima je sledila mama, po enem letu pa še oče. Tudi v Avstralijo je mogel najprej emigrirati sin Tone, potem sestra Marija, nekaj let kasneje (1967) mama in leto kasneje še oče, zadnja pa leta 1970 hči Božidara.

Dne 30. januarja smo ob krti v naši cerkvi zmolili rožni venec za pokoj njegove duše, naslednji dan po maši zadušnici pa ga spremili na keilorsko pokopališče, kjer bo čakal vstajenja. Sožalje vdovi Štefaniji, otrokom z družinami in pokojnikovi sestri Mariji, ki živi doma na Reki. R.I.P.

Dne 15. februarja je v Domu onemoglih v Box Hillu (St. Vincent de Paul Home) zaključil zemsko pot JOŽEF ANDROJNA. Pogrebno mašo smo imeli 19. februarja v farni cerkvi sv. Frančiška Ksaverija, Box Hill, nato smo dragega pokojnika spremili na krajevno pokopališče v grob pokojne žene Nežke. Jožef je bil rojen 2. maja 1905 v vasi Hubajncu blizu Krškega. Kot

fant se je odpravil na delo v holandske rudnike. Tam je spoznal rojakinjo Nezko Speitz od Sv. Marjete nize Ptuja in leta 1929 sta se poročila. Po petih letih sta sklenila da se vrmeta v domovino, po štirih letih pa se spet podala na tuje, tokrat v Nemčijo. Po vojni se zaradi razmer v domovini nista hotela vrniti tja, ampak sta z obema hčerkama emigrirala v Avstralijo. Jožef je delal kot kuhar v bolnišnici Box Hill, obenem pa si je sam zgradil prijetni domek, v katerem je vladala molitev in zato tudi blagoslov. Jožef je bil mož globoke vere. Vsakdanja molitev rožnega venca mu je dajala moč in ga učila potrpljenja v bolezni.

Komaj nekaj let sta zakonca Androjna uživala za služeni pokoj Rada sta prihajala tudi k slovenski maši in prireditvam. A leta 1977 je umrla Nežka, zdaj pa je za njo odšel tudi Jožef. — Sožalje hčerkama Jožefini in Mariji ter obema družinama!

V petek 6. marca smo po pogrebni masi v slovenski cerkvi v Kew spremili k zadnjemu počitku na keilorsko pokopališče ANTONIJO BRENCIČ, ki se je dolgo upirala danes najbolj razširjeni zavratni bolezni, končno pa 3. marca na domu le podlegla. Na predvečer pogreba smo jo pokropili v nasi cerkvi in jo z molitvijo priporočili božjemu usmiljenju. Bila je s svetimi zakramenti pripravljena oditi s te solzne doline. Pokojnica je bila rojena Koser dne 10. aprila 1941 v kraju Ledinek, župnija Zg. Ščavnica na Štajerskem. V Avstralijo je prišla preko Avstrije leta 1966 ter se štiri leta kasneje poročila s Francem Brenčičem iz Podlpe pri Vrhniki. Dom sta si postavila v Bulleenu. Žal je prišla bolezen in predčasno končala mirno družinsko življenje. Poleg moža Franca zapušča tudi hči Helen, pa tudi sestro Marijo, poročeno s Francetovim bratom Bernardom. — Rad bi se domačim še tukaj oprostil, da je v prvih nedeljskih oznanilih po Antonijini smrti izpadlo po neljubi pomoti smrtno poročilo. Iskreno sožalje vsem, njej pa večni mir!

Malokdaj se zgodi, da sta dve krsti naenkrat v cerkvi, zlasti še z možem in ženo. Tako žalostno slovo smo imeli v četrtek 19. marca zvečer pri rožnem vencu in naslednji dan pri pogrebni maši in pri polaganju v grob na pokopališču Springvale. Najprej

sem, dobil sporočilo, da je IVANA BUTKOVIČA v torek 17. marca med igranjem golfa zadela kap. Ženo TEREZIO r. Tomažič je nenadna smrt hudo prizadela, saj je bolna že vrsto let in v marsičem odvisna od moževe pomoči. Uredila je za pogreb, v četrtek 19. marca pa je na poti k advokatu na cesti še njej odpovedalo srce.

Pokojni Ivan je bil doma iz vasi Butkoviči v Istri, kjer je bil rojen 10. septembra 1919. V Avstraliji se je srečal s Terezijo Tomažič, rojeno 3. oktobra 1938 v vasi Lig (župnija Marijino Celje) na Primorskem. Poročil sem ju v South Yarri januarja 1952, dom pa sta si uredila v melbournskem okraju Oakleigh. Otrok nista imela in tako je naenkrat en naslov manj v mojem imeniku. Edini Terezijin sorodnik v Avstraliji je njen brat Filip Tomažič, ki živi v Macleodu. Njemu kakor tudi prijateljem obeh naše sožalje ob nenadni izgubi, pokojnemu paru pa miren počitek pri Bogu!

PRANAS (FRANK) DRANGINIS je umrl 1. aprila v bolnišnici Box Hill-a. Zadet od kapi je bil že premeščen iz Intensive care prostorov v običajno bolniško sobo, ko je srce dokončno odpovedalo in ni bilo več pomoči. Pokojnik je bil sicer litvanskega rodu, rojen 7. avgusta 1921 v Litvi. Leta 1967 sem ga poročil s Slovenko, vdovo Prajdič, doma iz Spodnjih Dupelj na Gorenjskem. Tako sta imela nekaj mirnih in srečnih let. Po poklicu je bil pleskar, je pa imel lep glas in je bil član litvanskega pevskega zbora. Pri predvečernih molitvah ob krsti v nasi cerkvi so se prijatelji poslovili od njega, pri pogrebni maši v ponedeljek 6. aprila pa ubrano peli med mašo. Povabil sem litvanskega duhovnika Fr. Dauknysa, da je somaševal in spregovoril v litvanskem jeziku. Vdovi Ani in vsem njenim otrokom iz prvega zakona sožalje. Da je bil dober mož mami Ani, dokazuje dejstvo, da je njena hči prvega zakona Jana por. Čeh prišla z družino k pogrebu celo iz daljnega Queenslanda.

Smrt je spet obiskala tudi slovensko naselbino izven Melbourn, v viktorijanskem mestecu Wodonga. V tamkajšnji krajevni bolnišnici je 23. marca zjutraj odšla v večnost DOROTHY SODJA, r. Happ. Njeni starši so bili iz Francije ali Belgije, ona pa je bila rojena 16. decembra 1910 v Rickingenu v Nemčiji. Z bodočim možem Francem, pristnim Go-

renjcem iz Bohinja, sta se našla nekako slučajno tik pred začetkom zadnje vojne. Dorothy je bila poklicna baletka in njena skupina je na turneji gostovala tudi v Beogradu in nastopila pred dvorom. France je služil v kraljevi gardi, katere uniforme so bile res nekaj lepega. V Beogradu sta se poročila, nato je prišla k Sodjevim v Bohinj, kjer ni bilo več prelepe uniforme, ampak črna kuhinja in trdi Gorenjci, ki na tujo gospodino niso nič dali. Vojna je končala to bohinjsko "romantiko". Dorothy je morala kot tuja državljanka domov k očetu, France pa se je kmalu znašel v nemškem ujetništvu. Z Dorothy sta se našla po končani vojni v Nemčiji, ko ga je iskala preko Rdečega križa. V novembru 1950 sta na ladji Fairsea dospela v melbournsko pristanišče. V Wodongi je Franc našel delo in tam sta si zgradila zakonsko gnezdece, ki nas je dostikrat sprejemalo in nasitilo. Zdaj bo tam samo France. Pokojnica je utrpela šest srčnih napadov in zadnjih deset dni je bila v nezavesti. Svojo zgodbo, kako je dobila Franca, mi je pa sama večkrat pripovedovala in smo se ob njej vsi prisrčno nasmajali. Prav ob njej mi bosta ostala Dorothy in tudi Franc v najlepšem spominu.

Pogreb smo imeli v četrtek 26. marca na krajevno pokopališče – po sveti maši v cerkvi Srca Jezusovega, pri kateri sem somaševal. – Francu iskreno sožalje!

+ Kljub temu, da sem veliko prostora porabil za pokojne, mi je za vse spet zmanjkalo prostora. Imam nekaj imen pokojnih, za katere sem zvedel šele po pogrebu, pa bi jih rad vključil v našo Matico mrtvih. – Vse ostalo pa takoj po veliki noči. Tudi o obisku Big-Bena, zlasti kvarteta, ki nas je razveselil s svojim čudovitim petjem. In tudi o našem Domu počitka, ki že daje streho osmim, dvaindvajset sob pa še čaka stanovalcev. Ste si Dom že ogledali? – P. BAZILIJ

Zdaj je pa v Domu počitka m. Romane že življenje: prvih osem članov družine pri obedu. Štirje so iz Viktorije, eden iz NSW, ena iz ACT in dva iz SA

IZPOD TRIGLAVA

VRENJE v slovenskem prostoru kar noče ponehati in je pravo nasprotje skupnemu nastopu celotne Slovenije ob lanskem vojaškem napadu nanjo. Naša luč, mesečnik za Slovence na tujem, piše o tem, da gre tu najprej za socialno stisko. Inflacija in brezposelnost. A to je pojav v vseh državah, ki so se znebile komunističnega diriganja gospodarstva. Nemogoče je delati čudežev in popraviti v dveh letih kar so kvarili desetletja. Najbolj žalostno pri tem je dejstvo, da ovirajo pot vozu iz blata prav tisti, ki so voz zapeljali v blato — "prejšnji" tovariši. Vladi na vsak korak nastavljajo zapreke, da bi dokazali, da so samo oni sposobni rešitve.

Katastrofalna dediščina prejšnjega režima je tudi huda kriza vrednot in ta je vsekakor neprimerno hujša od socialne in gospodarske krize. Naj omenimo samo laži, ki jih je polno zlasti v sredstvih obveščanja. Naravnost neverjetno je, kako z vso silo in dosledno z lažmi napadajo vlado, obenem pa poveljujejo tiste na oblasti, pri katerih vedno znova pokuka na dan njih rdeča preteklost. Poglavlje zase je to, da napadajo vlado celo gotovi ministri, obenem pa nimajo poguma, da bi iz nje izstopili. Glavna tarča napadov je seveda predsednik vlade Lojze Peterle, ki dobiva od leve udarec za udarec. Pa vse zaradi svojega glavnega greha, da je pač krščanski demokrat.

ŠTEVILKE lanskega popisa prebivalcev Slovenije prihajajo na dan in v marsičem presenečajo. Slovencev je na matičnem slovenskem ozemlju le 87.55 %, torej 1,72 milijona. Ostale narodnosti so: Hrvati (2,73 %), Srbi (2,40 %), Muslimani (0,22 %), Madžari (0,43 %), Makedonci (0,22 %), Črnogorci (0,21 %), Albanci (0,18 %), Italijani (0,16 %), Romi (0,12 %) itd. — Z ozirom na vero se je izjavilo za katoličane 71,02 %, ker je presenetilo celo vodstvo slovenske Cerkve. Za neverne se je od vsega prebivalstva opredelilo samo skromen odstotek ljudi — 0,43 %.

CENE tudi v Sloveniji samo rastejo, kar pa je razumljivo, saj rastejo tudi pri nas in po vsem svetu. Sredi januarja so se občutno podražile cene naftinih spojin, električnega toka in prevoza po železnici (za 18 %), kakor tudi cena zemeljskega plina (za 30 %). Potniški železniški promet se je zvišal zaradi težkega gospodarskega položaja slovenske železnice. Vzrok za povišanje cen naftinih spojin je v spremembi tečaja slovenskega tolarja do ameriškega dolarja. Zemeljski

plin pa je Jugoslaviji (torej tudi Sloveniji) že leta v celoti dobavljala Sovjetska zveza in zdaj občutno podražila nabavno ceno.

SWISSAIR je prva tuja letalska družba, ki je začela pristajati na ljubljanskem letališču in sredi februarja spet povezovati Švico (Zürich) s Slovenijo. Švicarska letala letijo v Slovenijo in nazaj domov trikrat na teden. — Slovenska potniška letala Adria so pa že tudi v zraku in upati smemo na ugoden razvoj mednarodnih zvez.

NA ZIMSKI OLIMPIJADI 1992 v Albertville naši športniki, ki so prvič nastopali za državo Slovenijo in pod slovensko zastavo, žal niso uspeli dobiti nobenega priznanja, zato pa so naši umetniki kiparjenja v ledu — ta umetnost je povezana z zimsko olimpijado — osvojili bronasto kolajno. Domov seveda svoje ledene umetnine niso mogli prinesiti, "ker se pač vse skupaj stopi in odteče v zemljo," kot so povedali novinarjem. Priredili pa so po vrnitvi razstavo v Galeriji Škuc v Ljubljani, ki je vsebovala številne video in fotografske dokumentacije, pa tudi zbirko sekir, kladih in podobnega orodja, s katerim so umetniki klesali v ledu.

"VIOLINA TARTINI" je imenovan vrhunski instrument, izdelan po originalu velikega skladatelja in violinista Giuseppa Tartinija iz Pirana ob priliki 300-letnice njegovega rojstva. Zahteven in izzivalen problem je za oba avtorja — znanega izdelovalca violin Oskarja Kogoja in mojstra prof. Vilija Demšarja — predstavljal natančen študij evropske tradicije izdelovanja violin in iskanje primernih materialov. V trupu te "violine Tartini" bo poseben listek s Tartinijevim likom, pečatom mojstra Demšarja in pečatom Kogoja. Prvo violino so končali 5. februarja, javnosti pa jo bodo predstavili 5. aprila v portoroškem Avditoriju.

BORIS PAHOR, tržaški slovenski pisatelj in letošnji prejemnik Prešernove nagrade, je 3. marca predaval na povabilo študentov ljubljanske Teološke fakultete. Kot odličen poznavalec razmer je razpletel misli o narodu, o evropskih manjšinah, o težnjah po asimilaciji s strani večinskih narodov ter prizadevanjih manjšin za pravico obstoja, samobitnosti in nadaljnega razvoja. Predavatelj je opozoril na zgrešen odnos matičnih Slovencev do zamejcev in izseljencev. Tem se doma čudijo, "da tako lepo govorijo slovensko, ko bi bilo zanje vendar boljše govoriti v jeziku dežele, kjer živijo..." Slovenci doma potrebujejo posebno šolanje za slovenski ponos, je pribil Boris Pahor. Tega jim očitno manjka, zato v marsičem ne razumejo rojakov v zamejstvu in zdomstvu. Izrazil je tudi svojo ugotovitev, da je bila Cerkev na Slovenskem edina ustanova,

ki se je ves čas zanimala za Slovence izven matične domovine. In pri verskem delu slovenski duhovniki nikoli niso pozabili na skrb za ohranjanje narodne zavesti.

IZŠEL JE končno tudi v domovini ponatis življenjepisa mučenca **Lojzeta Grozdeta**, ki so ga komunisti med revolucijo, dne 1. januarja 1943, v Mirni na Dolenjskem strahotno mučili do smrti. V Ljubljani se je sestel tudi poseben Grozdetov odbor, ki je začel zbirati pričevanja oseb, ki so študenta Grozdeta osebno poznale. V teh desetletjih po mučeniški smrti so se tudi že zgodila čudovita uslišanja, ko so se ljudje zatekli k Grozdetu po pomoč. Vse to in ostalo gradivo o okoliščinah njegovega mučeništva je treba zbrati ter bi bilo tako na podlagi tega mogoče ustanoviti uradni cerkveni odbor, ki bo pripravil vse potrebno za proces proglačitve Grozdeta med blažene in nato med svetnike. Podlaga za javno cerkveno priznanje je prepričanje vernega ljudstva o svetosti take osebe in o njenem izpovedovanju ter vztrajanju v krščanski veri.

Da, mučenca imamo in stalinistična revolucija, ki je nekateri za našo deželo kar nočejo priznati, jih je rodila s tem, ko jim je s silo vzela življenje. Med njimi nam svetniških kandidatov ne manjka, zavisi pa od nas živih vernikov, kako se bodo potrudili za začetek in potek procesov.

OKTET BRATOV PIRNAT je v Sloveniji znana pevska skupina rodnih bratov iz Jarš pri Domžalah. (Eden je zdaj že pokojni in na njegovo mesto je stopil nečak.) O njih smo že pisali, saj so tudi z Avstralijo "v zlahti": med nami v Melbournu živi njihov brat Lubi. Letos obhajajo že 35-letnico obstoja in seveda številnih nastopov. Praznovali jo bodo dne 24. aprila v koncertu v Kulturnem domu na Viru pri Domžalah, pri katerem bodo sodelovale še tri pevske skupine, med njimi iz zamejske Koroške "Šest bratov Smrtnik", ki so si prav tako kot Pirnati rodni bratje.

OKTET BRATOV PIRNAT. Med njimi je na sliki tudi brat Lubi iz Avstralije – peti od desne.

Seveda tudi našega Lubita ne bo zdržalo v Avstraliji. Se že odpravlja na pot, da bo ob visokem jubileju tudi on zapel s svojimi brati. Srečno pot, vsem bratom Pirnat pa: iskrene čestitke in na mnoga leta!

"**PREPRIČAN SEM,**" je zapisal dr. Pučnik v pismu ministru Kacinu, "da bi morali vsi državni organi, zlasti ministrstvo za informiranje, biti med prvimi pri razglašanju naše države." Šlo je za to, ker toliko mesecev po razglasitvi neodvisnosti Slovenije ministrstvo za informiranje še vedno uporablja pisemski papir, na katerem je stari grb Slovenije s peterokrako zvezdo, naziv Republiški sekretariat namesto Ministrstvo za informiranje, pa še poštni znak v napisom Jugoslavija v cirilici in latinici.

Človek se samo sprašuje, ali gre za prepočasno in brezmiselno malomarnost, ali za načrtno poudarjanje preteklega režima. Eno in drugo ni vredno novega časa samostojne in demokratske Slovenije.

DR. ZMAGA KUMER je znana slovenska kulturna delavka ter je nekajkrat spregovorila že tudi v naših Mislih. Je priznana sodelavka Inštituta za narodopisje pri SAZU. Letos je bila med sedmimi dobitniki Herderjeve nagrade in ji k priznanju iz srca čestitamo. To nagrado podeljuje od leta 1964 dalje dunajska univerza.

JULIJANA se imenuje voda iz karavanškega predora in kdo bi si mislil, da jo izvažajo celo v ZDA. Na Jesenicah so odprli polnilnico ter bodo v prvem obdobju delovanja napolnili dva milijona 1,5 litrskih plastenk na mesec. Sklenjenih je več mednarodnih pogodb in naložba je vredna okoli štiri milijone dolarjev. Podjetje bo zaposlilo okrog devetdeset delavcev. Računajo, da bo polna zmogljivost jeseniške polnilnice znašala šest milijonov plastenk na mesec. Poleg vode podjetje prodaja tudi brezalkoholne pijače.

ŽIVLJENJSKO KRŠČANSTVO

ZAKRAMENT KRSTA

STATISTIČNI podatki lanskoletnega štetja prebivalstva v Sloveniji prinašajo podatek tudi o verovanju prebivalcev. Od nekaj več kot 1.900.000 se je kar 71,02 % ljudi opredelilo za krščanstvo, kar je osupnilo tudi predstavnike same Cerkve v Sloveniji. Če temu podatku ob rob postavimo povprečno število nedeljnikov, se odstotek po župnijah giblje med 10 in 15 %. Ponuja se nam vprašanje: Kdo je potem kristjan? Že ti podatki nas spravljajo pri odgovoru v zadrego. Po drugi strani vemo, da veliko ljudi, ki morda cerkve niso videli od znotraj že leta, ob pogovoru zagotavljajo, da so kristjani. Ali so morda to samo tisti, ki se trudijo živeti iz vere? Ali so to tudi tisti, ki niso niti krščeni, pa so dobri in pošteni ljudje (nekateri jih imenujejo anonimni kristjani)?

Eno je gotovo: kristjan je tisti, ki je krščen. Če ne živi iz vere, je še vedno kristjan, saj tudi izgubljeni sin ni prenehal biti sin usmiljenega očeta.

Za razumevanje zakramenta se je pametno najprej pomuditi pri samem imenu. Odkod beseda KRST? Ker je sveto pismo nove zaveze napisano v grščini, lahko iščemo razlago v tem jeziku. Grški izraz za krst je BAPTISMOS in prihaja od glagola BAPTEIN - potopiti. Baptismos je torej potopitev, umivanje, očiščenje z vodo.

Slovenska beseda KRSTITI pride iz staroslovanske KRZSTITI, kar pomeni tudi pokrižati. Slovani so bili pri izbiri imena bolj pozorni na oblikanje z vodo v obliki križa; obenem pa so videli, da so se krščeni ljudje pokriževali in s tem kazali zaupanje v zveličavno moč Kristusove smrti na križu.

POSTAVITEV ZAKRAMENTA KRSTA

Po vstajenju, pred odhodom v nebesa k Očetu, je Jezus naročil učencem: "Pojdite po vsem svetu in učite vse narode. Krščujte jih v imenu Očeta in Sina in Svetega Duha." Samo razlago vsebine tega zakramenta pa lahko najdemo v razgovoru Jezusa z Nikodemom, ko uporabi pomen "duhovnega rojstva". Ob

tem pa ne moremo mimo Jezusovega predhodnika in zadnjega preroka stare zaveze Janeza Krstnika, ko v reki Jordan krsti Jezusa s krstom kot znamenjem pokore, očiščenja in spreobrnjenja. Zaradi volje spremeniti svoje življenje in ne zaradi Janezove popularnosti so se k njemu zgrinjale množice. Janez jim je oznanjal prihod "močnejšega kot sem jaz in mu nisem vreden niti odvezati obuvala z nog. Jaz sem vas krstil z vodo, on pa vas bo krstil s Svetim Duhom" (Mr 1, 7-8). Vse je bilo le kot priprava na krst iz vode in Svetega Duha, na rojstvo novega človeka v Kristusu.

KRŠČEVANJE Z VODO

Da je Janez Krstnik uporabljal za krščenje vodo, ne more biti dvoma. Pozneje, tako tudi danes, uporabljamo - različno od navade - krst z oblikanjem ali potapljanjem, ne more pa biti krsta brez naravne vode. Naj omenim ob tej priliki nekaj pomenov vode:

- Izraelci so šli iz suženjstva v Egiptu preko morja (vode) v svobodo obljubljenega dežela.

- Kjer je voda, tam je življenje.

- Voda nam služi tudi za umivanje, je sredstvo očiščenja.

- Janezov krst je bil krst v vodi.

Didache (nauk dvanajstih apostolov, poleg evangelijev in Pavlovih pisem najstarejši novozavezni spis) pravi takole: "Kar zadeva krst, krščujte takole: Ko ste poklicali v spomin vse te nauke, krstite v imenu Očeta in Sina in Svetega Duha v živi vodi. Če nimaš žive vode, v kaki drugi vodi; če nimaš mrzle, pa v topli. Če nimaš ne te ne one (toliko, da bi krščenega potopil), izlij vodo na glavo trikrat v imenu Očeta in Sina in Svetega Duha." Živa voda pomeni reko ali potok. Potrebna je ali potopitev v vodo, polivanje z vodo ali vsaj kropljenje z vodo. Prav gotovo so že v apostolskem času uporabljali vse omenjene načine krsta.

"POJDI TE SEM SVETU
IN UČITE V NARODE
- IN KRŠČUJTE JIH
V IMENU OČETA
IN SINA
IN SVETEGA DUHA!"

ovo naročilo
apostolom
po njih Cerkvi/

Simbolično je krst s potapljanjem (vstopanjem) v vodo gotovo bogatejši od krsta z oblikanjem ali kropljenjem. Potopitev v vodo je znamenje za smrt in pokop vseh grehov "starega" človeka, včlenitev v tistega Kristusa, ki je na križu umrl za nas. Krščenec pride iz vode umit, nov, podobno kakor je Jezus iz groba vstal k novemu življenju.

KRST V VERI CERKVE

Ko to pišem, smo že globoko v postnem času, ki za kristjane pomeni poseben čas milosti, saj nas Cerkve neprestano vabi k bolj gorečemu krščanskemu življenju. Štiridesetdnevni postni čas je iz trenutka v trenutek nova priložnost za osebno spreobrnjenje. Spomnimo se na krst Janeza Krstnika. Zaradi pomembnosti in bogastva tega časa je v Cerkvi navada, da se v župnijah pripravljajo na prejem krsta odrasli. Čas priprave se imenuje z grško besedo "katehumenat". V prvi dobi krščanstva je katehumenat potekal tri leta, nakar so katehumeni na veliko soboto pri velikonočni vigiliji (bedenju) izpovedali vero Cerkve in prejeli zakrament krsta. Pred tem pa so morali dokazati, da bodo živeli po evangeliju.

Danes se večinoma krščujejo majhni otroci, vendar je bilo to v navadi tudi v že zelo zgodnjem krščanstvu. Danes imajo marsikje, še posebno v mestih, kar precejšnje število odraslih, ki se pripravljajo na prejem krsta. Odrašča namreč generacija, ki so ji starši prepustili odločanje za krščanstvo v "zrela" leta. Kakšen je potem smisel krščenja majhnih otrok, ki se ničesar

ne zavedajo? Krst je zakrament vere, deli se v veri Cerkve (Cerkev smo vsi kristjani). Kdo potem izpoveduje vero in prevzema odgovornost, ko gre za otroke? Cerkev! Najprej so Cerkev starši, nato botri in sorodniki, potem župnijska ali oltarna skupnost in končno Cerkev po vsem svetu. Najpomembnejši člen so gotovo starši - če ta odpove, potem je skoraj vse zaman. Zato je zaželjena priprava staršev, ko se odločijo za krst svojega otroka. Če starši niso vzgojitelji v veri, potem je otrok kot mlado drevesce, ki mu izpulimo oporo.

KRST - NEIZBRISNO ZNAMENJE

Krst vtisne človeku neizbrisno znamenje in ga s tem napravi za uda Kristusovega skrivnostnega telesa, ki je Cerkev. Krst uvaja v krščanstvo. Z njim nas je Bog potrdil za Kristusa in mazilil ter nam "pečat vtisnil in dal v naša srca Duha" (2Kor 1,21), "po krstu smo bili zaznamovani z obljubljenim Svetim Duhom" (Ef 1,13). Šele po krstu smo prišteti med ude Cerkve. "V enem Duhu namreč smo bili vsi krščeni v eno telo, naj bomo Judje ali Grki . . . Vi pa ste Kristusovo telo in posamezni udje", je zapisal apostol Pavel v pismu Korinčanom.

Krst človeka nadnaravno prerodi, podeli mu notranjo svetost in pravičnost s tem, da mu podari posvečujočo milost in z njo združene nadnaravne darove. Obenem mu izbriše izvirni greh, vse osebne grehe in kazni zanje. Krst je prvi in najpomembnejši zakrament. Brez tega zakramenta ne moremo veljavno prejeti nobenega drugega zakramenta. Človek postane nova stvar. Nadnaravni darovi, s katerimi je Bog človeka obdaril, pa so: vera, upanje in ljubezen ter darovi Svetega Duha.

Lahko sklenemo, da je celotni učinek krsta posvečitev človeka troedinemu Bogu, izvršena v zedinjenju s Kristusom in v upodobitvi Kristusa v nas. Pri krstu postanemo otroci nebeškega Očeta, bratje in sestre božjega Sina in svetišče Svetega Duha.

ŽIVETI IZ KRSTA

Kot sem omenil, sledijo iz zakramenta krsta veliki darovi in milosti za krščenca. Z njimi je treba gospodariti in sodelovati.

Prav v tem pa postane vprašanje, ki sem ga zastavil na začetku: Kdo je kristjan? Ali veste za odgovor? Če boste prebrali vse, kar sem tokrat napisal, boste prav gotovo tudi odgovorili na zastavljeno vprašanje. Vendar ne za druge, dokler ne boste odgovorili sebi. Ali sem kristjan? Ali živim po Kristusovi besedi, iz evangelija? - Naj vas opozorim, da ni tako lahko odgovoriti, kot na prvi pogled izgleda. Indijski pisatelj Tagore je zapisal v Darovanjkah: ". . . Najtežja in najdaljša pot je pot do samega sebe!"

P. NIKO

SV. RAFAEL

*Fr. Valerian Jenko, O. F. M.,
Fr. Ciril Božič, O. F. M.,
St. Raphael Slovene Mission,
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W. 2160
(P. O. Box 280, Merrylands, N. S. W., 2160)
Tel.: (02) 637 7147 Fax: (02) 682 7692*

*Slovenske sestre – frančiškanke Brezmadežne
St. Raphael Convent,
311 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W., 2160
Telefon: (02) 682 5478*

POKOJNI. – Rojakinjo **ROZALIJO VEENSTRA** r. Antolin, ki je 19. januarja 1992 umrla v bolnišnici v Nambour, Qld., je omenila že Cudermanova Anica v prejšnji številki. Pokojnica je bila rojena 28. avgusta 1918 v Dokležovju. V Avstralijo je prišla leta 1946. in je vzgojila šest otrok, od katerih sta bila dva rojena že v Avstriji, ostali pa tukaj. Poleg moža holandskega rodu zapušča Stanislava, Antona, Petra, Štefanam Rosemary in Terezo ter štirinajst vnukov. Pogrebna maša je bila opravljena v Maroochydore, grob pa je pokojnica dobila na pokopališču v Buderim, Qld. R.I.P.

O pokojnem **CVETU MEJAČU**, že omenjenem v prejšnji številki, je članek p. Cirila na strani 42.

Dne 26. januarja 1992 je v Camdenu, NSW, umrl **FRANC JERETIČ**, rojen 19. novembra 1903 v Šmartnem, Goriška Brda. Tam se je leta 1932 poročil z Amalijo Mužič, po rodu iz vasi Vrhulje. Rodili so se jima trije otroci: Frank, Roman (poročen z Ido) in Ana poročena z Angelom. Za starim očetom žalujejo tudi vnuki in vnukinje Danny, Laurie, Kerry, Conny, Frank, Robert in Diana, ter pravnuki Amalija, Angelo, Anna ter Angela. – Pokojnik je prišel v Avstralijo leta 1959. Zaposlen je bil pri raznih gradbenih podjetjih in pri mestni vodni upravi. V pokoj je šel šele s 74-im letom, pa tudi po upokojitvi je bil vedno zaposlen okrog domače hiše. Zelo je bil navezan na svojo družino, zlasti na vnuke, ki ga zelo pogrešajo. – Ker sva bila s p. Cirilom na sestanku v Melbournu, je pogrebno mašo opravil domači župnik v Camdenu. Pokopan je bil na livadnem pokopališču v Leppingtonu.

Dne 12. februarja je v Westmead bolnišnici umrl **ŠTEFAN KOČAR**. Rojen je bil v Prekmurju 16. julija 1925, poročen pa z Marijo r. Bernjak. Poleg nje zapušča sina Štefana, hčerko Angelo por. Cranson in sina Filipa. Do upokojitve je bil zaposlen pri ACI Glass

Company v Waterloo. Ko je bil še pri zdravju, je rad prišel v Merrylands in s sinom Štefanom pomagal pri raznih delih, zadnja leta pa ga je mučila Parkinsonova bolezen, med katero je večkrat prejel svete zakramente. Pogrebna maša je bila v cerkvi Karmelske Matere božje v Wentworthville, grob pa je dobil na slovenskem delu (drugem) pokopališča Rookwood.

Ne pepelnično sredo, 4. februarja letos, je v Eversleigh bolnišnici v Petershamu umrl **BERNARD SEVER**. Rojen je bil 13. januarja 1927 v Vrhpolju pri Vipavi kot sin Ivana in Marije r. Kobal. V Avstralijo je prišel leta 1952 in se leta 1956 v Paddingtonu poročil z Amalijo Požar, po rodu iz Velikih Loč (Materija). Pokojnik je bil zaposlen kot šofer tovornjaka in operator žerjava pri raznih podjetjih. Pred dvema letoma je imel težko operacijo na prebavilih in zdravniki so ugotovili raka. Dobro leto je bolezen mirovala, potem pa spet bruhnila na dan. Bolnik je prejel zakrament svetega maziljenja in sveto popotnico in lepo pripravljen odšel v večnost. Zapušča ženo Amalijo, ki je bila dolga leta naša cerkvena pevka, hčerko Marie, v domovini pa sestri Frančiško in Ivanka ter brata Alojza in Antona. Mlajši brat Miroslav (Fred) je tukaj v Sydneyu, kakor tudi sestrični Ema Jaksetič in Albina Alafaci, dočim je brat Stanislav umrl pred desetimi leti v Brisbanu. – Pogrebna maša je bila v nasi cerkvi v ponedeljek 9. marca, nato je sledila upepelitev v Rookwoodu, pepel pa poslan v rojstni kraj.

V sredo 18. marca 1992 je v Canberri (Lyons, ACT) umrl **ALOJZ PIVAR**. Rojen je bil 5. junija 1941 v Gornjih Ivancih na Štajerskem kot sin Franca in Genovefe r. Zorko. V Avstralijo je prišel leta 1969 ter se najprej zaposlil v Queenslandu, nato pa se je nastanil v Canberri in živel pri sestri Jožefi. Zaposlen je bil pri gradbenih delih. Bil je aktiven član slovenskega društva v Canberri ter je še večer pred smrtjo pomagal pri pripravah za nastop **BIG BEN-a**. Bolehal je že delj časa za rakom v grlu. Pogrebna maša je bila 23. marca v Garranu, pokopan pa je bil na pokopališču Gungahlin, Mitchell, ACT. Pokojnik zapušča sestro Jožefo por. Sullivan, sestro Genovefo por. Kavaš, brata Franca in Jožefa (ta je v Brisbanu), doma pa sestro Marijo por. Jančar.

Tu je še nekaj zakasnelih oznanil smrti, za katere sem zvedel šele nedavno:

ANTON LUKMAN je umrl v Murwillumbah, NSW, 20. maja 1988. Rojen je bil v Ljubljani 25. junija 31. Dne 26. junija 1951 je na ladji M/S Skaubryn prišel v Melbourne, iz Bonegille pa so ga poslali na delo v severni NSW in Qld. Kasneje je opravljal delo soboslikarja. Poročen je bil z Avstralko Joy. Bil je tudi član gozdne požarne obrambe in prav pri tem prostovoljnem delu, ko je vozil vodni tank na mesto požara, je

Ob blagoslovitvi novega križevega pota, zbrani pred dodano petnajsto postajo vstajenja. Od leve na desno: s. Francka, p. Valerijan, akolit Toni Šajn, p. Bazilij, p. Simon Bourke, s. Hilarija, parmatški škof Beda Heather, p. Ciril in ministrantje.

dobil srčni napad in mu ni bilo več pomoči.

Dne 10. junija 1991 je v kraju The Entrance, NSW, umrl JOHN STERLE v starosti 88 let. Rojen je bil v vasi Gornje jezero, župnija Stari trg pri Ložu. V Avstralijo je prišel menda že leta 1928 in imel ženo avstralskega rodu. Svoj čas je živel v Fairfieldu, kjer je imel farmo paradižnikov, ki jih je vozil prodajat na sydneyski zelenjadni trg. Več podatkov o njem pa žal nimam.

Dne 7. julija 1991 je v Canberri umrla tragične smrti MARIJA MAGDALENA – MAJDA ŽUMER por. Linder. Njeni življenjepisni podatki so kaj zanimivi. Rojena je bila v Celju 5. junija 1937. Otroška leta je preživljala v Nazarjih v Savinjski dolini, kjer je bil njen oče gozdni upravnik. Nemci so družino izselili, po vojni pa so prišli v Ljubljano. Majda je po maturi odšla v Švico in študirala na gozdarski fakulteti. V zvezi s svojim poklicem je veliko potovala. Bila je na Švedskem, Norveškem in v Iranu, kjer je odkrila grmičasto rastlino s cveti, ki je dobila v botaničnem leksikonu po njej latinsko ime ZHUMERIA MAJDAE in bo z njim naša rojakinja ovekovočena za vselej. Bila je tudi v Afriki, kjer se je uspešno borila, da je pomoč prihajala do potrebnih in ne v roke korupiranih uradnikov. Majda je imela posebno veselje za znanstvene ekološke raziskave med nerazvitimi narodi. Norveški kralj ji je podelil posebno priznanje za njeno delo na znanstvenem in humanitarnem področju. Med drugimi svojimi deli je sestavila tudi ekološki slovar – Environmental Words List. Ko je poučevala na univerzi na Švedskem, se je spoznala s Sune Linder-jem in se z njim po nekaj mesecih poročila v Rimu. Rodila se ji je hčerka Bibi. Nato so prišli v Avstralijo, kjer je bil mož Sune zaposlen na znanstvenem inštitutu v Canberri. Žal s službo ni bil zadovoljen, vrnil se je na

Švedsko, žena Majda in Bibi pa sta ostali tukaj. Leta 1986 sta potovali v Sri Lanko, kjer pa je Bibi izgubila življenje v prometni nesreči. Ob tem se je Majdin svet zrušil v prah. Prišla je v globoko depresijo, iz katere je nobeno zdravljenje ni moglo več rešiti. V testamentu je izrazila željo, naj se njen pepel pošlje na Švedsko, kamor je prej poslala tudi Bibin pepel ter se sama udeležila pogrebne slovesnosti.

Dne 5. novembra 1991 je v Goulburnu, NSW, umrl FRANC LAH. Rojen je bil v Noršincih pri Ljutomeru dne 8. decembra 1910. Leta 1945 se je v Avstriji poročil z Marijo Femlič, štiri leta pozneje pa sta prispele v Avstralijo. Poleg žene zapušča sina Franka, ki je vodja oddelka za anestezijo v Westmead bolnišnici. Pogrebna maša je bila v cerkvi Fatimske Matere božje, North Goulburn, sledil ji je pokop na krajevno pokopališče.

Iskreno sožalje vsem sorodnikom naših pokojnih. V molitvi se jih spominjamo, vsem žalujočim pa naj Bog v svoji dobroti nadomesti izgubo svojcev z drugimi darovi svoje ljubezni.

KRSTI – Kate Zust-Watkins, Canley Heights, NSW. Oče Robert, mati Olga r. Zust. Botra sta bila Sil in Sandra Zust. – Župna cerkev Matere božje sv. rožnega venca, Fairfield, NSW. – 8. decembra 1991.

Karmen Maria Falež, Florey, ACT. Oče Florian, mati Marija r. Smrdel. Botrovala sta Vivian Falež in Susan Smrdel. – Župna cerkev sv. Petra in Pavla, Garran ACT. Med slovensko mašo na božični dan 1991.

Daniel Frank Jaušovec, Albury, NSW. Oče Ernest, mati Gail r. Emmanuel. Botra sta bila Hary Šinko in Monssi Cortijo. – Župna cerkev v Albury, NSW. Dne 12. januarja 1992.

Felicia Ana Stanič, Greystanes, NSW. Oče Daniel,

mati Diana r. Žula. Botra: Cvetko in Marija Jerončič. — Župna cerkev Naše Gospe Kraljice miru, Greystanes NSW, dne 23. februarja 1992.

Timothy James D'Arcy, North Parramatta, NSW. Oče Stephen, mati Kristina r. Špiclin. Botra sta bila Ross Jones in Myda Loon. — Sv. Rafael, Merrylands, 1. marca 1922.

POROKE — **Edward John Tomažič**, E. Ryde, NSW, sin Franca in Justine r. Tomšič, rojen v Sydneyu, krščen v Paddingtonu, in **Maryanne Brožič**, Kemps Creek, NSW, hčerka Friderika in Franciške r. Prell, rojena v Fairfieldu, krščena v Smithfieldu. Priči sta bila Andrej Golcman in Suzanne Robar. — Sv. Rafael, Merrylands, med poročno mašo 1. februarja 1992.

Joseph Frank Žabar, Scullin, ACT, sin Jožeta in Ane r. Valčič, rojen v Sydneyu, krščen v Paddingtonu, in **Penelope Grace Alex**, Lynham, ACT, hčerka Johna in Doreen r. Vance, rojena in krščena v Canberri. Priči sta bila Michael Griffin in Diana Wallace. — Cerkev sv. Franciska Ksaverija, Hall, ACT, 15. februarja 1992.

Robert Car, Blacktown, NSW, sin Štefana in Nežke r. Kern, rojen in krščen v Ljubljani (Marijino oznanjenje), in **Julie Marie Andrenšek**, Abbotsbury, NSW, hčerka Srečka in Marije r. Radočaj, rojena v Fairfieldu in krščena v Cabramatti. Priči: Štefan Car in Eda Pijača. — Sv. Rafael, Merrylands, 29. februarja 1992.

Daniel Muller, Bankstown, NSW, sin Karla in Blaženke r. Bradašević, rojen v Bankstownu in krščen v hrvaški cerkvi v Summer Hillu, in **Tania Vranič**, Berala, NSW, hčerka Branka in Marije r. Vidic, rojena v Annandale, NSW, krščena v Seftonu, NSW. Priči sta bila George in Barbara Rusovič. — Sv. Rafael, Merrylands, med poročno mašo 14. marca 1992.

Vsem parom naše čestitke z željo, naj dobri Bog obilno blagoslovi vsa njih pota!

VELIKONOČNE SLUŽBE BOŽJE

CVETNA NEDELJA, 12. aprila — V Merrylandsu bo ob pol desetih blagoslov zelenja na dvorišču, nato procesija v cerkev. Sveta maša s pasijonom. — Figtree ima ta dan tudi obred cvetne nedelje s sveto mašo ob peti uri popoldne.

VELIKI ČETRTEK, 16. aprila — Sveta maša zadnje večerje bo pri sv. Rafaelu v Merrylandsu ob sedmi uri zvečer. Sledi čiščenje Najsvetjšega (Jezus v ječi) in ura molitve za Cerkev in duhovnike.

VELIKI PETEK, 17. aprila — V Merrylandsu bo sveto opravilo tega dne ob treh popoldne, od štirih dalje pa priložnost za molitev pri **BOŽJEM GROBU**. Zvečer ob sedmih bo pobožnost križevega pota. — Figtree bo imel opravilo tega dne ob sedmih zvečer.

VELIKA SOBOTA, 18. aprila — V Merrylandsu bo ves dan prilika za molitev pri božjem grobu. Ob

dveh in ob petih popoldne bo blagoslov velikonočnih jedil (obakrat tudi skupna počastitev Jezusa v božjem grobu). Ob sedmih zvečer bodo obredi velikonočne vigilije s sveto mašo. — V Figtree bo blagoslov jedil in pobožnost križevega pota ob drugi uri popoldne.

VELIKA NEDELJA, 19. aprila — V Merrylandsu bo slovesno vstajenje s procesijo, zahvalno pesmijo in sveto mašo ob osmi uri zjutraj. Sodeluje mešani zbor, kakor tudi v soboto zvečer. — Ob desetih bo druga sveta maša z ljudskim petjem velikonočnih pesmi. — V Figtree bo slovesna velikonočna služba božja ob 11.30 dopoldne. — Canberra bo imela na velikonočno nedeljo slovensko mašo ob šestih zvečer (Garran, ACT) in prav tako ob šesti uri tudi Newcastle.

MAJSKO ROMANJE v Earlwood bomo imeli letos v nedeljo 3. maja ob treh popoldne. Tam bomo imeli smarnično pobožnost in sveto mašo.

MARIJA ROMA od družine do družine in v maju boste imeli priliko, da kip Fatimske Matere božje dobi tudi vaša hiša. V naši cerkveni veži boste našli kalendar za majnik. Napišite svoje ime k datumu, ko želite, da bi bila Marija gost vaše družine. Zvečer povabite prijatelje in znance in pred kipom skupno opravite molitev rožnega venca. — Lepo prosim: nikake pogostitve po molitvi, kvečjemu čaj ali kava ter skromno pecivo. Ne sme biti tekmovanja, katera hiša bo bolje postregla.

ROMANJE za upokojene in bolnike v organizaciji molitvene skupine Srca Jezusovega bo v četrtek 14. maja. Odhod nase cerkve ob devetih dopoldne. Prijaviti se je treba članicam molitvene skupine, ali pa na telefon nasega središča.

STOJNICA bo spet na vrsti v četrtek 7. maja. Priporočamo se za pecivo in razne predmete v še uporabnem stanju.

PIRHOVANJE bo na sporedu na velikonočni ponedeljek, 20. aprila. Začetek ob pol osmih zvečer. Večerno maso bomo imeli ob šestih zvečer. Za delo v dvorani je na vrsti druga delovna skupina. Gospodinjnam se lepo priporočamo za pecivo.

MATERINSKI DAN bomo pri nas praznovali z nastopom otrok Slomškove šole in s piknikom v dvorani. Za delo je na vrsti tretja delovna skupina.

DRAMSKA SKUPINA nam je v soboto 14. marca ponovila igro "Dva prstana". Udeležba je bila nekoliko manjša kot pri prvi predstavi. Zdaj pa igralci že pripravljajo novo igro z naslovom "Svoje glavček". Prav je, da damo skupini veliko priznanje za trud, ki je združen s pripravo sleherne igre. Igralcem želimo vztrajnosti, vsem rojakom pa malo več kulturne in narodne zavednosti, da bi bolj pridno prihajali na kulturne prireditve ter se ne bi zadovoljevali samo s

NOVI KRIŽEV POT krasi stene naše cerkve. Navpril nam ga je zdaj že pokojni umetnik in arhitekt Cveto Mejač na prošnjo p. Cirila. Lepo slovesnost blagoslovitve smo imeli na nedeljo 15. marca, ko je bil med nami parramattski škof Beda Heather. Pripravo na ta dogodek pa smo imeli že na predvečer, ko je p. Bazilij iz Melbourn pri večerni maši govoril o križevem potu našega naroda skozi stoletja njegove zgodovine.

Da bo križev pot res služil svojemu namenu – našemu duhovnemu življenju, je seveda potrebno, da ga opravljamo. Radi se udeležujate te pobožnosti, kadar je na sporedu za skupnost, pa tudi sami, kadar pridete v tednu ali v nedeljo malo prej k maši. Naj ne bo nikogar sram iti od postaje do postaje in premišljevat prizore, ki jih je Mejač tako živo naslikal. – Naj dodam še to, da je dosedanje postaje križevega pota, ki smo jih kupili s pomočjo darov leta 1969 še za prvo leseno

cerkev, izprosil p. Bazilij za Melbourne. Tako niso zavržene, ampak bodo še naprej služile svojemu namenu, sicer drugje, pa vendar našim rojakom.

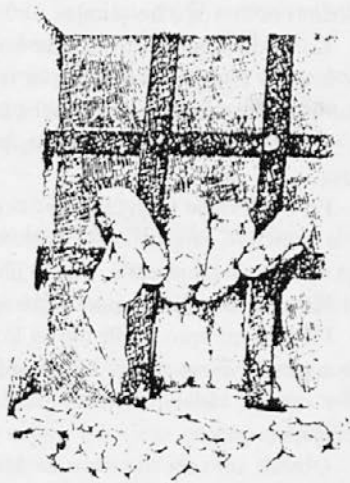
PATER CIRIL ODHAJA. V četrtek 23. aprila bo p. Ciril odpotoval v domovino. Najprej bo na redovnem kapitlju zastopal slovenske frančiškane v Avstraliji, po kapitlju pa bo sprejel novo službeno mesto v Sloveniji. Iskren Bog povrni za desetletno delo med nami. Pogrešali bomo njegov urni korak in prijazni nasme, zlasti mladina. Na novem delovnem mestu mu želimo obilo božjega blagoslova in uspehov. In upamo, da se se kdaj srečamo.

Ob tej priliki vas vse vabim, da molite za uspeh kapitlja, ki bo 26. aprila ter bo odločil novega provincialnega predstojnika in ostalo vodstvo slovenske province. Prosite tudi, da bi kmalu novi pater izpolnil praznino, ki bo nastala po odhodu p. Cirila.

P. VALERIJAN

Jožko Kragelj

MOJE GELIGE

/ARETACIJA/

Poleg mene je bila k oknu prislonjena lopata, ki je ob vsakem tresljaju zaropotala po šipi. Počasi smo se zibali po prečnih odtočnih jarkih proti Idrskemu. Bila je že skoraj tema.

Idrci so nosili v mlekarico in luči avtomobila so jih slepile, da niso videli, kam naj se umaknejo.

Na glavni cesti je avto bolj sproščeno zdrdral.

Sklonil sem se in pogledal proti Livku, kjer je bilo videti obrise Fortina in Kuka. Na levi strani pa se je vzpenjal v oblake očaj Krn.

“Pozdravljen lepi svet!” mi je prišlo na misel in sem samo z jezikom šepetal sam sebi. “Bog ve, kdaj te bom spet videl!? Morda bodo minila leta, preden bom zopet korakal po pobočjih Matajurja in Krna in užival lep razgled proti Furlanski nižini in Jadranskemu morju. Zbogom leta mladosti, zbogom petje, veselje, smeh in vriskanje!”

NAŠE NABIRKE

BERNARDOVEMU
TISKOVNEMU SKLADU
ZA NAŠE “MISLI”:

\$500.— Dušan Lajovic; \$100.— Jože Koščak; \$82.— Alfred Brežnik; \$40.— Viljem Mrdjen, Marija Bosnič; \$37.— Anita Sarazin; \$35.— Angela in Franc Rožanc; \$30.— Marta Aberšek, Walter Prosenak; \$25.— Anton Brne; \$22.— Marica Bitežnik; \$20.— Antonija Šabec, Anica Pegan, Lojzka Vučko, Ivan Leben, Marija Škofic-Kromar; \$16.— Anton Laznik; \$15.— Janez Škraba, Milena Baetz; \$12.— Karel Mezgec, Roman Zrim; \$11.— Olga Gale; \$10.— Alojzija Cvetko, Terezija Cresi, Wilhelm Wetzel. Marjan Lauko, Marija Bertancelj, Valentin Lenko, Milena Birs, Viktor Bizjak, Mara Catana, Ivan Kovačič, Franc Erpič, Jože Košorok, Derry Maddison, Julka Mrčun, Anton Kociper, Ladislava Vouk, Rajmund Vidmar, Barbara Marinčič, Janez Sok, Hinko Hafner, Jožef Renner, Eva Wajon, Filip Tomažič, Walter Jelenič, Martina Majer, Ivan Jenko, Jožef Baligač, Franc Sodja, Janez Kucler, Rafael Žičkar, Danila Slavez, Toni Šajn, Ema Kowalski, Elizabeta Vajdič, Marija Slokar, Jožef Zupančič, George Marinovich, Štefan Vuk, Franc Magdič, Ferdy Jelerčič; \$7.— Janez Žele, Alojz Hojnik, Marija Teklič; \$6.— Olga Hrva-

tin, Angela Dodič; \$5.— Marta Veljkovič, Jože Ficko, Helena Žitko, Anica Rezelj, Bert Pribac, Ivanka Hrvatina, Jože Kocjančič, Ivan Vukšinič, Ivan Hozjan, Maria Piotrowski, Filomena Horvat, Ivana Krnel, Marija Telich, Justina Glajnarič, Lucy Robah, Karolina Čargo, Ivanka Smrdelj, Štefan Kovač, Kristina Jug; \$4.— Dušan Novak, Štefania Rijavec, Joseph Woppel; \$3.— Alojz Magdič; \$2.55 Sylvia Goetzl; \$2.— Justi Mrak, Srečko Baraga, Libero Babič, Frank Murko, Franc Mahnič, Angela Lavrič, Jana Lavrič.

V POMOČ MISIJONOM IN NAŠIM POSINOVLJENIM AFRIŠKIM MISIJONARJEM.

\$250.— T.Š. . \$200.— N.N.; \$70.— Martin Berkopec (za lačne); \$60.— Franc Danev; \$50.— Druž. Jože Krušec (za lačne), N.N. (SA); \$30.— P. in G. Marinovich; \$20.— Alojz Gaspersič in druž. (za lačne), Jože Oblak (za lačne), druž. Jože Brožič (za lačne namesto božičnih voščilnic z nancem), N.N. (za lačne), Anton Kristan in druž. (za lačne), N.N. (za lačne); \$15.— Marija Oražem (za slepe v Afriki); \$10.— Ivanka Študent (za lačne), Tinka Urh; \$5.— Mira Urbanč (za lačne), Marija Belceky.

MATERI TEREZIJI ZA NJENE LAČNE SIROTE:

\$70.— Jože Kosi z druž. \$50.— Valerija Pančur; \$20.— N.N. za božični dar sirotam, N.N., Marija Telich; \$15.— Nada Slavec; \$10.— N. N.; \$5.— Terezija Lenarčič.

ZA OBNOVO ROMARSKEGA DOMA NA SVETI GORI:

\$100.— C.Š. v zahvalo Materi božji; \$50.— D. Stanič; \$20.— Zora Pace.

DOBROTNIKOM NAJ BOG STOTERO POVRNE!

Čudno je to, kako v nekaterih trenutkih življenja švigne človeku pred očmi kot na filmskem traku vse preteklo življenje. Če se znajde v nesreči, se mu kot nalašč prikažejo v živih slikah vsi trenutki radosti, veselja, brezskrbnosti, vse lepote, ki jih je videl in srečal; vesela pesem, ki jo je Bog ve kdaj slišal, mu zvonko zadoni v ušesih; ljubezen, ki jo je videl ali občutil, pa mu razvname srce, da mu razbija, kot bi hotelo stopiti iz zaklenjene kamrice in se sprostiti.

Vsa študentovska leta, vsi izleti, ki sem jih napravil po Soški dolini sam ali z drugimi, vzponi na Krn, vse se mi je zdelo, kot bi bilo včeraj. Samega sebe sem gledal, kako sem po peti šoli zabredel v vrbe in beke ob Soči, ko smo se vračali z Višarj in sem pod Seliščem prenašal kolo čez vodo.

Na Kamnem smo srečali avtobus. Okna so bila razsvetljena, a zasope na kot v topli kuhinji. Umaknili smo se mu v sneg.

“Zdaj se vračata Ivan in Ljubo!” me je spreletelo. “Ko bi vedela za mojo pot!”

V mislih sem nato poletel na Livek in domov. Sestra bo čakala. Nekaj časa se bo jezila, ker me še ni, nato pojde potožit Lavrinu. Začelo jo bo skrbeti in končno bo jokala.

Ko bodo zvedeli domači, se bo oče prijel za glavo, hodil bo brez uma iz kraja v kraj, vzdihoval bo in tarnal. Mama bo pobledela in bo skušala s svojimi besedami pomiriti sebe in očeta . . .

Livčani bodo imeli klavrne praznike in nič vesel začetek novega leta . . .

Pri Peršetu se je avto rahlo zazibal, ko je zavil po klancu proti soške-mu mostu. Čez gmajno je odskakoval po globokih kotanjah, da so verige na kolesih zvenketale, kot bi jih pes otreasal pred svojo hišico.

Ko smo se peljali mimo vojašnice, se mi je vsilila misel: “Kam zdaj?”

Pri lekarni smo zavili okrog kostanjev, mimo zaporov, proti cerkvi in še naprej. Nisem vedel, kje je sedež UDV. Ko smo se peljali mimo cerkve, me je obšel prečuden občutek, kot bi bil izgubil za večno nekaj dragocenega.

Obstali smo na dvorišču za hišo. Oficir, ki je vozil, je izstopil, drugi pa mi je bil za varuha. Nekaj trenutkov sva čakala v avtu.

“Pripravljajo prostor,” sem si mislil.

Na vratih UDV se je prikazal starejši miličnik. Pozneje sva se поблиže spoznala. Bil je Ručna z Idrskega. Dober možakar, ki se je pa zelo bal šefa.

Dobil je navodila, naj me pregleda in odvzame vse stvari.

Izstopil sem v družbi oficirja, ki me je varno čuval, in skozi stranska vrata stopil v to hišo žalosti, preklinjanja, vpitja in pretepanja.

Miličnik mi je odvzel nahrbtnik, v katerem je bil radio, nakupljene knjige in brevir. Pretipal mi je žepa in odvzel vse predmete. K sreči ni videl moje zapestne ure, tako da mi je ostala vse dni tolminskih zaporov.

“Pojdite za mano,” me je povabil.

Stopila sva po stopnicah v klet.

Zagledal sem dva bunkerja. Vrata z železnimi zapahi, v sredini linica, da je miličnik lahko pogledal, kaj jetnik dela, na enem zapahu pa je bila

tudi velika žabica. Vse je bilo dobro zavarovano.

Zapahi so zaropotali in miličnik mi je z roko pokazal v bunker.

Čeprav sem bil mlad in zdrav, lahko rečem v najboljših letih življenja, moram priznati, da je aretacija vplivala name. Počutil sem se kot v omotici. Slišal sem, da so se za mano zaloputnila vrata, sunke zapahov pa sem čutil, kot bi me nekdo sunil v srce.

Znašel sem se v temi. V celici ni bilo luči. Električna svetloba ni bila napeljana. Obstal sem kot okamenel. Srce mi je razbijalo. Čutil sem ga pod vratom. Misli so mi kot strele švigale po glavi.

Zagledal sem se v podolgovato okence pod betonskim stropom. Zunaj je bil prizidek, nad njim železna mreža, skozi katero je pronicala svetloba z bližnje ulice.

Oči so se privadile temi. Razgledal sem me. Na desni dvojni pograd v nadstropje, na njem umazane odeje. Brez slamnjače. Stopil sem po celici. Tri korake gor, tri korake dol.

“Hvala Bogu, vsaj pod je lesen!” sem si mislil in natihoma zašepetal.

Sam sebi nisem mogel verjeti, da je vse to res.

Spomnil sem se g. dekana Vodopivca. Samo dve hiši sta naju ločili in vendar sva si bila tako daleč. Uresničilo se je, kar mi je večkrat rekel: “Jožko, tebe imajo na piki, zaprli te bodo!”

Slutil sem, da me bodo. Saj so najprej njega, ki je bil star. Tri mesece je bil prav v tej hiši, toda ne v bunkerju. Bolehen je bil. Zasliševali so ga in strahovali. Bali pa so se, da jim umre, zato so ga izpustili pod določenimi pogoji.

Spomnil sem se, s kakšnim strahom me je sprejel po izpustu.

“Jožko, čimprej opraviva,” me je prosil, “ker me bodo zasliševali, kaj sva govorila.”

To nalogo so mu dali. Živčno so ga ubili. Napravili so iz njega še večjega starčka.

Pri drugem srečanju mi je rekel: “Jožko, težko naročilo imam zate. Kapetan Stane mi je naročil, naj ti dam pismo za nečaka Janeza v Rimu. Ti ga moraš poslati ilegalno čez mejo, od njega pa boš prejel tujo literaturo, Osservatore Romano in druge časopise.”

Ustnice so mu trepetale, ko mi je to povedal. Čutil je, da se za vsem tem skriva past, in bolelo ga je, ker je moral biti srednik za to past.

Pomiril sem ga. “Recite kapetanu, da ste mi to povedali, pa nisem maral sprejeti, ker nimam nobenih ilegalnih zvez čez mejo.”

Oddahnil se je. Čutil sem, da ga je to težilo in morilo, ker ni našel poti iz zagate.

Spomnil sem se drugih duhovnikov, ki so bili za njim aretirani. Bovški kaplan Kvas, gospod Češornja iz Drežnice, Zagoršek s Serpenice, Končan iz Breginja . . . In obsodbe? Leta so se kar stopnjevala. Češornja enajst let, Zagoršek dvanajst, Končan petnajst.

“In zdaj sem jaz na vrsti,” sem si mislil. “Začetek je v tem bunkerju. To je moje novo stanovanje. Bog ve, koliko časa? In potem obsodba. Morda dvajset let?”

Misli so mi poromale na Livek: Stanko mi je šel naproti. Čudno se mu zdi, ker me ni srečal. Morda me išče po Kobaridu?

In doma? Gotovo imajo preiskavo. Vse bodo razmetali.

/Dalje/

JEZUS PO VSTAJENJU

*Črte Tvojega obraza
so v poveščanju
komaj še vidne.*

*Ne prepoznavajo Te:
zdaj si jim vrtnar,
zdaj prikazen,
zdaj tujec na cesti v Emavs,
zdaj tih neznanec,
ki v vlažnem svitu
gleda z obale
na trudne kretnje
ribičev.*

*Tvoje telo je tvar,
ki se razpušča
v svetlobo duha.*

*Vstopaš skozi zaprta vrata,
se v hipu izmikaš očem
in nosiš sebe v daljave,
kakor se nosi misel,
ki je ne veže
nobena zamolkla
teža zemlje.*

*Novo bivanje
hodi skozi staro.
Staro strmi
kot od vekov temen
živomoder vrt koral
na morskem dnu,
ko ga presije
bela luč
prvega
potapljača.*

VLADIMIR TRUHLAR

Prijatelju Cvetku Mejaču u slova

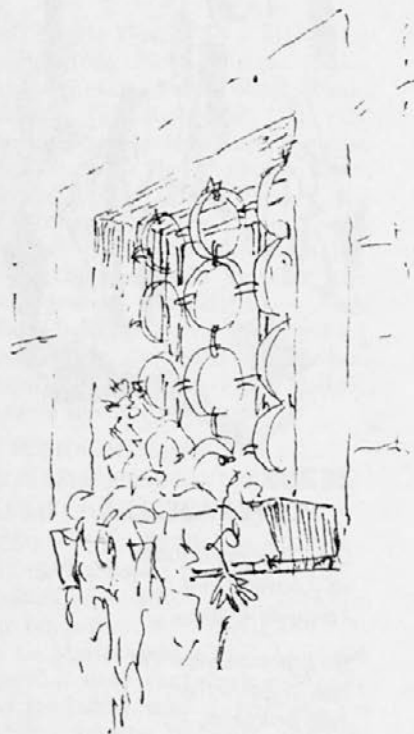
*Trenutek si na meji večnosti,
en element prsti sredi vsemirja si.
Tvoji nageljni so pognali na robu slovenske zavesti,
za tvoj spomin.
ker si slovenski sin,
iz naših planin planika,
nagelj naših dolin,
glas iz globin jeznega naroda
in pesem žegnanja.*

*Zvonovi tvojih cerkva,
kot popotnica segajo iz tega do onega sveta,
za našo pot vračanja.*

*Ko bomo spet doma,
bo slovenska beseda kot žuborenje potoka okoli Triglava.*

*Ko bomo vsi spet doma,
na kraju našega vračanja,
ko ne bo več poslavljanja,
tam, na začetku večnega praznovanja,
nas Cvetko Mejač z nageljni čaka.*

CILKA ŽAGAR

Zgornja ilustracija je tipično Mejačevo delo. "Slovensko okno" je narisal nedavno med ilustracijami pesniške zbirke Cilke Žagar

Planina Goreljek na Pokljuki

SVETA DRUŽINA

Fr. Janez Tretjak, O. F. M.,
Holy Family Slovene Mission,
51 Young Ave, W. Hindmarsh, S. A., 5007
(P. O. Box 479, Welland, S. A., 5007)
Tel.: (08) 46 9674

NAŠA oltarna skupnost se je v nedeljo 2. februarja veselila z zlatoporočencema **Julijanom in Julijo Vijo- la**: med nedeljsko mašo sta si obnovila zakonsko zve- stobo, ki sta jo drug drugemu obljubila pred petdese- timi leti. Cerkev je bila za to priložnost lepo okrašena, verniki so zavzeto sodelovali. Naj bodo naše čestitke zlatoporočencema zapisane še tu, seveda v globoki hvaležnosti Bogu za ta "zlati dar". Čestitke je poslal jubilentoma tudi adelaidski nadškof Faulkner. Mi pa naj se ob tej priliki zahvalimo njih hčerki Silvi in mo- žu Petru Šajn za pomoč, ki jo nudita verskemu sredi- šču.

Dne 12. februarja je bil med nami obrambni mini- ster mlade Republike Slovenije, **Janez Janša**. Prijazno in navdušeno je bilo srečanje z njim. Prav on je veliko storil, da je naša Slovenija, o kateri toliko sanjamo in govorimo in tudi delamo na svoj način, v zadnji vojni za samostojnost tako hitro izbojevala svojo zmago. V spomin na padle žrtve je minister Janša pred sloven- sko cerkvijo zasadil brezo, ki že lepo raste. Visoki gost je dal tudi priznanje našemu verskemu središču za plemenito delo, ki ga opravlja za slovenske rojake.

Se en lep in nepozaben obisk iz Slovenije smo ime- li: kvartet in ansambel **BIG BEN** sta bila med nami. Že dolgo nam ni bilo dano kaj podobnega. Kvartet je pel tudi v naši cerkvi in sicer v nedeljo 15. marca. Glo- boko doživeta maša je bila to in res iskrena zahvala vsem članom kvarteta. Zvečer istega dne pa so peli v adelaidski stolnici sv. Frančiška Ksaverija pri mladins- ki maši. Med obhajilom so zapeli dve pesmi, ki sta takoj sprožili buren aplavz, med mašo kaj nepričako- van. Takoj po končani maši pa so izvedli še zares ču- dovit koncert verskih in slovenskih narodnih pesmi. S tem smo Slovenijo tokrat lahko predstavili tudi av- stralskemu občinstvu: s pesmijo, pa tudi narodnimi

nošami in pa tiskano besedo – vsem prisotnim na koncertu smo razdelili prikupno tiskovino o Slove- niji, ki jo je v Melbournu natisnil tiskar Špacapan.

V nedeljo 5. aprila pa je bilo na vrsti slovo: povabili smo v Adelaido **patra Cirila Božiča**, ki odhaja po veli- ki noči v domovino, kjer bo tudi na kapitlju franči- škanske province zastopal naso avstralsko frančiškansko skupino. V svojem desetletnem delovanju v Av- straliji je bil večkrat tudi med nami ter ga večina kar dobro pozna. Pri nas je imel s p. Bernardom Golični- kom leta 1984 tudi svetoletni misijon. Zdaj je z nami daroval sveto maso, kjer smo se mu zahvalili za čas, ki ga je delil z nami. Po sveti masi pa smo imeli prijetno BBQ srečanje.

Med sveto mašo te nedelje je bil krščen **Alex Samu- el Calleja**, sin Maritze r. Ivančič in očeta Martina (Lewis Andrew) Calleja. Botrovala sta Maritzina se- stra Olga Ivančič in David Ivančič. Čestitke staršem, botrom in sorodnikom!

Naj za konec vsem izrečem tudi svoje najboljše že- lje k velikonočnim praznikom. Vstali Zveličar naj vas napolni s svojimi milostmi!

P. JANEZ

Našo rojakinjo **MARIJO SURINA**, ki živi v Zapadni Avstraliji (East Fremantle, W.A.), je letos narava posebej obdarila. Na njenem vrtu je zrasla čudovita sončna roža: tri in pol metra visoka, njen cvet pa ima v pre- meru 55 centimetrov. Nič čudnega, da je prišla Marija s svojo vrtno velikanko celo v lokalni časopis "Fremantle Gazette" – pa naj pride še v Misli, saj kaj podobnega ni kar na slehernem vrtu. Mariji čestitke!

Z VSEH VETROV

POVABLJENI za mizo stvarstva je vodilna misel letošnje postne poslanice, ki jo je papež Janez Pavel II. naslovlil na vesoljno Cerkev. Vsebinska je povezana s 500-letnico odkritja ameriške celine in začetka njenega pokristjanjenja. Opozarja na krivično razdelitev dobrin, ki jih daje stvarstvo. Gostija stvarstva je vsekakor namenjena vsem ljudem brez izjeme. Kljub temu, da je bila ta resnica že mnogokrat poudarjena in izrečena, je zemlja s svojimi dobrinami v mnogih primerih v rokah manjšine. Milijoni ljudi so odrinjeni od gmotnih in duhovnih dobrin, od mize stvarstva, ki je pogrnjena za vse ljudi vseh časov.

Proslava 500-letnice odkritja in začetkov pokristjanjenja ameriške celine se ne sme omejitvi zgolj na zgodovinsko raven. Dopolni naj jo ocena sedanjih razmer, pogled pa naj bo usmerjen v prihodnost. Petstoletna navzočnost evangelija na ameriški celini ni pripeljala do pravične razdelitve dobrin. Domorodci in revni delavci ameriške celine so izredno prizadeti v svojem človeškem dostojanstvu. So brez temeljnih pravic, ki sodijo med dobrine, namenjene vsem ljudem. Božja pravičnost kliče k odpravljanju storjenih krivic. To pa je možno le, če vse vodi jasno spoznanje, da so po Stvarnikovi volji dobrine zemlje namenjene vsem.

ROBERT MAXWELL, velekapitalist, lastnik podjetij in časopisov v Angliji in drugod po svetu, "je ogozljal tudi mater Terezijo," so odkrili bralcem razni poročevalci svetovnih dnevnikov. Po skrivnostni in še nepojasneni njegovi smrti na Kanarskih otokih prihajajo na dan njegove prevare pri pridobivanju denarja. Tako je Maxwell nabral 425.000 dolarjev za etiopske begunce, denar pa se je "izgubil" v njegovih finančnih knjžicah. Tako je zdaj tudi prišlo na dan, da je nabral velekapitalist na tisoče angleških funtov v pomoč materi Terezi in njenim Misijonarkam ljubezni – denar so darovali razni dobrotniki preko Maxwellovega časopisa za eno novih ustanov v skrbi najpotrebnejšim. Generalna tajnica Misijonark ljubezni, sestra Priscila, je zdaj izjavila novinarjem, da sestre niso prejele ničesar od te zbirke: ne denarja, pa tudi ne zemljišča ali zavetišča, kar naj bi omogočili zbrani darovi.

KOMISIJA za človekove pravice pri OZN je objavila svoje poročilo o izkoriščanju otrok po svetu. V mnogih deželah morajo otroci delati njih starosti in telesni moči neprimerna dela, spet drugod jih spolno

izrabljajo in celo prodajajo. Po ocenah poročila je teh otrok kar 80 milijonov. To se dogaja zlasti v deželah v razvoju, kjer gospodari revščina, pa tudi v bogatih deželah kot so Združene ameriške države.

LETO 1994 je Organizacija združenih narodov že sedaj razglasila za **mednarodno leto družine** in v mnogih deželah že načrtujejo potrebni spored, ki naj bi poudaril važnost družine za človeško družbo ter dal smernice za vsakršno pomoč družini ob prehodu v novo stoletje. Večina sodelujočih nevladnih organizacij pri OZN, med katerimi so tudi katoliške, poudarja največjo vrednost družine kot "varne institucije v nemirnem svetu". Družina je res najpomembnejša celica človeške družbe. Žal jo moderno življenje uničuje. Z ločitvami in splavi ter umetnim preprečevanjem spočetja družine izgubljajo svoj temelj, ki jim ga je odločil Stvarnik. Naj bi se ves svet zavedel, kam to vodi: propast družine je propast človeštva.

ONKRAJ slovenske južne meje se že dolgo časa kar vsak dan porajajo novi politični problemi. Zadnji srbski poskus ustvariti novo manjšo Jugoslavijo je samo izhodišče za nove težave. Medtem ko so za hrvaško ozemlje, tako uničeno po "jugoslovanski" armadi in naravnost posejano z grobovi, vsaj zdaj le na pohodu vojaške edinice Združenih narodov, se posamezni napadi nadaljujejo. V glavnem pa se je uničevanje premaknilo na Bosno in Hercegovino, kjer je referendum prebivalstva nedavno tudi izglasoval samostojnost.

Očitno je, da bi Združeni narodi in ZDA morali posvetiti več razumevanja za ustavitev nesmiselnega uničevanja življenj ter mest in vasi.

Vse pa le kaže, da so Srbi in nekdanja Jugoslovanska ljudska armada Slovenijo odpisali od nadaljnega upoštevanja pri gradnji njihove – namišljeno "nove" – srbske Jugoslavije.

BOLGARSKA vladajoča Unija demokratičnih sil je pozvala k odstopu pravoslavne patriarha Maxima, 700-člansko duhovniško združenje pa mu je predlagalo umik v samostan. Po nekajmesečnem delu je poseben parlamentarni odbor prišel do zaključka, da volitve patriarha leta 1971 niso potekale po kanonskih predpisih – postavil ga je na čelo vernikov takratni diktator Todor Živkov. Po pregledu poteka izvolitve je sedanja bolgarska oblast razveljavila potrditev ter bodo – kot vse kaže – izvolili novega patriarha na mesto 78-letnega Maxima.

MOLITVENI DAN ŽENA so praznovali po vsem svetu na letošnji šesti marec. To je bil molitveni dan žena različnih veroizpovedi, ki s skupnim geslom "Z modrostjo v stvarnosti" še teče in povezuje številna ekumenska in med seboj usklajena bogoslužja.

Molitvene dejavnosti so se nadaljevale 13. marca, ki so ga predstavnice posameznih držav izbrale za družinski postni dan. Ta dan so zbirale prispevke za žene v Indiji, na Filipinih in v Čilu. Za žene, zlasti za tpeče, je 8. marca opoldne molil tudi papež ter se z očetovskim nagovorom z okna svojega stanovanja zavzel za vsesplošno priznanje poslanstva žene in matere.

TUDI na svetovnem filmskem polju se mlada samostojna Slovenija že pojavlja in uveljavlja. V Tokiu na Japonskem je dosegel pomemben uspeh ptujski filmski ustvarjalec Tinček Ivanuša. Na 14. svetovnem festivalu videofilmov si je osvojil tretjo nagrado. In to kljub hudi konkurenci, saj je bilo predstavljenih 1352 filmov z vseh koncev sveta. V 10-minutnem filmu je Tinček predstavil petelinjo zgodbo. Res deset kratkih minut, a zanje je avtor porabil 1600 ur dela in snemanje je nastajalo v dobi starih let. Uspel pa je – pod slovenskim imenom.

V LATINSKI AMERIKI pa bo Slovenija tudi prvič samostojno nastopila, najprej v Kolumbiji na festivalu Iberamericano 92, nato pa še v sosednji Venezueli v okviru IX. mednarodnega gledališkega festivala Caracas, ki bo ob letošnji 500-letnici Kolumbovega prihoda v Ameriko osrednji svetovni kulturni dogodek. Na tem festivalu, ki je tudi sicer najpomembnejši gledališki dogodek v Latinski Ameriki, bo letos sodelovalo 106 gledališč iz vsega sveta, med njimi 56 evropskih.

Slovensko sodelovanje bo izkoristilo to kulturno mednarodno srečanje tudi za promocijo Slovenije, saj bodo za tiskovno konferenco ob predstavitvi našega gledališča pripravili slovenski večer ter na njem predstavili Slovenijo po osamosvojitvi in priznanju, slovensko kulturo, turizem in gospodarstvo.

KONČNO VENDARLE! Bush in Združene države ameriške so le popustile in priznale samostojnost naše Slovenije. Pa bi morale biti prve, če bi le vzele demokracijo zares. In že zaradi zgodovinskega mostu med starodavnim zgodovinskim obredom ustoličenja naših vojvod in ameriške Deklaracije neodvisnosti. Dr. Felician je v ZDA pred leti našel francosko zgodovinsko

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

LUCIANO VERGA & SONS

ALDO and JOE

MEMORIALS P/L

10 BANCELL STREET,
CAMPBELLFIELD, VIC. 3061

Tel.:
359 1179
A.H.: 470 4095

Vsa
dela so
pod garancijo!

knjigo, ki je bila svoj čas last očeta ameriške Deklaracije, Jeffersona. Poglavje, ki govori o izvolitvi in ustoličenju slovenskega kneza – to naj bi bila najstarejša demokratična inštitucija v Evropi – ima Jeffersonove opombe. Mož, ki je avtor ameriške Deklaracije neodvisnosti, se je učil pri nas in jo zgradil na naših starodavnih temeljih o enakosti vseh ljudi.

Ob ameriškem obnavljanju priznanja Slovenije je marsikdo začel dvomiti v iskrenost ameriške demokracije. Zares, demokracija na papirju in na jeziku ne pomeni nič, če se ne pokaže v vsakdanjem praktičnem življenju, pravična in nesebična do slehernega primera. Brez tega osnovnega pravila je tudi demokracija zgolj hinavska politika, ki ji krivice šibkejših niso prav nič mar. Škoda, da je tako!

PAPEŽ Janez Pavel II. je imel posebno avdienco za udeležence mednarodne konference "Pomoč umirajočim." Z govorom je zopet obsodil vsakršno pomoč umirajočim, ki ne spoštuje človekovega dostojanstva in božjih zakonov. V skladu z izjavo, izdano za leto 1980 o evtanziji je poudaril, da nič in nihče ne more opravičiti umora človeškega bitja. Nobena posvetna oblast ga ne more dovoliti, saj bi s tem grešila proti življenju in človeštvu.

V ŠPANJI je število katoličanov v zadnjih dvajsetih letih padlo za skoraj 24 odstotkov. Leta 1970 se je za vero izreklo 96 % prebivalcev, zdaj pa le še 72 %. Ateistov je med anketiranci 13 odstotkov. – Te podatke so nedavno objavili v Madridu in vzbujajo zaskrbljenost, ta pa resno vprašanje o vzroku.

SLOVENIAN FUNERAL SERVICE

Funerals of Distinction

A.F.D.A.

Tel: 724 5408

17 Railway Parade, Fairfield, 2165

Fax: 728 2253

Sydneyskim Slovincem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevozih pokojnih.

KOTIČEK NAŠIH MLADIH

DRAGI OTROCI! Dva fanta znanih slovenskih družin v Melbournu bomo danes predstavili v Galeriji mladih. Obe družini sta prav od poroke tesno povezani z verskim središčem v Kew in oba očeta sta preživljala avstralski del svojih fantovskih let v Baragovem domu. Desni na sliki je JOHNNY VIDOVIČ, na njegovi desnici pa stoji BOJAN JAKŠA. In oba se prijazno smejeta ter si mislita: "Pa sva le dosegla, za kar sva se trudila!" Res. Pridno sta študirala na isti šoli – Swinburne Institute of Technology v Hawthornu, lansko leto srečno zaključila študije in 16. oktobra prejela diplomo. Na Johnnyjevi je črno na belem: Bachelor of Mechanical Engineering, na Bojanovem pa: Bachelor of Civil Engineering. Oba zaslužita naše čestitke – študij sta vzela resno.

Naj omenim, da je Johnny s starši in sestro Kristino redno pri nedeljski osmi maši, pri kateri tudi že dolga leta skrbi za cerkveno nabirko od klopi do klopi. Tu je zdaj prilika, da se mu iz srca zahvalim, saj je menda prvič. In vesel sem, da je kljub brezposelnosti kar hitro dobil delo. Študija pa po končanih letih pred za graducijo tudi ni opustil ter bo v kratkem dobil se Diploma in Management. Bojan pa po končanih letih za graducijo tudi ni opustil ter bo v kratkem v njegovi posesti tudi Graduate Diploma in Management.

Bojan pa je po očetu Lojzu podedoval veselje do glasbe in je v njegovi šoli dorastel v odličnega muzikanta. Oče je igral klarinet pri našem prvem ansamblu

PIRHI

VELIKE IN MALE
IN STARE KOKOŠKE,
NESITE NAM JAJČEC
V TE SLAMNATE KOŠKE!

KAKO, GLEJ, SO PRIDNE
TE NAŠE ŽIVALI
IN SKORO TI KOŠKI
JIM BODO PREMALI.

TI JAJČKI OKROGLI –
NJIH VSAK BO ŠE PISAN,
RDEČE, RUMENO
IN MODRO PORISAN.

Bled, sin Bojan pa igra zdaj klarinet in saksofon pri ansamblu Karantanija, ki vadi pri nas in tudi rada ustreže brez plačila za posebne prilike.

Oba, Johnny in Bojan, pa imata gotovo tudi lepe spomine na več let naše pocitniške kolonije Mt. Eliza. Oba sta bila, Johnny kar precej let zapovrstjo, med odgovornimi voditelji (leaders).

Še enkrat: čestitke obema in še veliko lepih uspehov v življenju!

Dragi Striček,

jaz sem Stanček in imam šele osem let. Hodim v slovensko Slomškovo šolo pri Sv. Rafaelu v Merrylands, letos v tretji razred in prav tako v tretji razred tudi v avstralsko šolo St. Patrick's v Blacktown.

Letos bo začel šolo tudi moj bratec Aleksander. On ima samo pet let. Za Božič sem mu dal vse svoje igrače ker jaz sem že velik in imam rajši knjige.

Ima tudi prav majčkeno sestrico Natašo, ki bo kmalu imela eno leto. Je tako luškana in že reče "Ata, ata!". Mene pa kliče "Sta, Sta!" Veš, "mama" in pa "Aleksander" še ne more izreči, ker je še premajhna.

Tu ti pošljem Božično slikanico iz Kotička, ki sem jo sam pobarval. In sem narisal še več zvezdic, da bo v hlevčku bolj svetlo in Jezuščku bolj toplo.

Dragi Striček, oprostite za napake, ker to je moje prvo pismo, ki sem ga pisal po slovensko.

Lepe pozdrave Tebi in vsem fantkom in pukčkam in veselo novo leto vsem šolarjem – želi

Stanček Aster-Stater, Blacktown, NSW

Dragi Stanček, hvala za pismo! Tvoja Božična slikanica res ni bila izbrana, pismo pa tu objavljam, ker si ga lepo napisal. Le še kaj se oglasi! – Striček

KEW, VIC.— Dragi patri in rojaki! Pred 26 leti smo se ravno v tem času sestre podale na pot za Avstralijo. Pred nami je ta čas kot mozaik, prepleten z vezmi skupnega dela in medsebojne pomoči. Neizbrisni spomini bodo nam lajšali slovo, ko se takorekoč onemogle vračamo v domovino.

V imenu vseh sester bi se rada zahvalila v prvi vrsti patru Baziliju, ki nam je bil oče, brat in lahko rečem tudi mati. Enako seveda vsem ostalim patrom, ki so se izmenjali v tem času.

Beseda zahvale je premalo za cerkveni pevski zbor, kakor tudi za učiteljice Slomškove šole. Enako vsem delavcem, ki so kakor koli pomagali urejevati našo hišo; zlasti pa vsem dobrotnikom, ki so ves čas, posebno pa v moji bolezni, tako ljubeče skrbeli, da nam ničesar ni manjkalo.

Bog naj Vam povrne po božje, me pa se Vas bomo spominjale v svojih molitvah, za katere se še vnaprej tudi me priporočamo.

Ljubezen ne pozna meja, zato Vas v tem smislu po Brezmadežni in svetem očetu Frančišku pozdravlja iz dna srca hvaležna — **sestra Silvestra**.

Provincialna predstojnica naših sester pa je tole pripisala: V imenu slovenske province sester Frančiškank Brezmadežnega Spočetja (FBS) se tudi jaz iskreno zahvaljujem patrom za vse, kar so nudili našim sestram. Prirčen Bog plačaj tudi vsem dobrim ljudem, našim dragim rojakom, ki so z veliko dobroto in ljubeznijo spremljali naše sestre vsa ta leta. Dobri Bog naj vam vsem bogato povrne in vas vse spremlja s svojim blagoslovom.

Kljub daljavi bomo ostali povezani v molitvi — na svidenje v domovini! — **sestra Avrelija Pavel**

Vse naše sestre (s. Silvestra, s. Monika, s. Pavla in s. Maksimilijana) so se že tudi oglasile iz domovine, kjer se zdaj vživljajo v drugačne razmere. Nas vse lepo pozdravljajo ter nam želijo obilo velikonočnih milosti. Enako jim želimo tudi mi ter se jim še enkrat zahvaljujemo za vse, kar so v teh letih storile za nas!

ADELAIDE, S.A.— Težko gredo ljudem besede iz srca in jezika, to je vedel že Cankarjev Kurent, ko si je našel pot do Slovencev — s harmoniko. Pa je vendar potrebno, da tokrat sežem po pisalu in zapišem, kar mi premlevajo misli že nekaj dni.

Nedelja, 15. marca, je bila zame popolnoma novo doživetje: čudovita maša z **Big Ben Hit Kvartetom** v adelaidski slovenski cerkvi. Verjamem, da nisem bila edina, ki sem to mašo doživela drugače, globlje. Patrove besede, ki velikokrat lebdi v zraku in gredo mimo mojih ušes, so tokrat ostale v meni, v pomislek in oporo. Pesem za pesmijo, glas za glasom, kronani s staroslovanskim očenašem, smo doživljali to postno

KRIŽEM AVSTRALSKE SLOVENIJE

nedeljo. Kar prehitro nam je minila maša in tako drugače nam je bilo kot drugokrat.

Za to globoko doživetje se želim zahvaliti patru Janezu: za njegovo mašo in za povabilo pevcem kvarteta. Oboji, pater in kvartet, sta nam napravila pravcati praznik.

Ob tem bi, če povzamem Andrea Frosandra, tudi ateist pozabil na svoje prepričanje in bi stopil v cerkev. — **Marta S. Skrbiš**

MONASH, A.C.T. — Dogodki v Sloveniji od 25. junija lanskega leta dalje so tako pomembni, da se to v nekaj besedah ne da opisati ter me ob mislih nanje spet in spet zajamejo ganljivi občutki. Vsak pošten Slovenec se globoko zaveda, da je to izredni čas, ki ne sme enostavno mimo nas, saj odloča bodočnost slovenskemu narodu za vedno. Res še ni v Sloveniji vse v samem cvetju, a vseeno lahko rečemo: temeljni kamen svobodne slovenske države je postavljen. Razvoj novorojene demokratične države pa potrebuje precej časa za stabilizacijo, zlasti še po skoraj pol stoletja diktature.

Osebnostno sem spremljal hitro razvijajoče se dogodke kot višek življenja. Saj gre vendar za svobodo celotne-

**Slovensko
Pismo**

THE SLOVENE LETTER

je nova informativna revija, ki jo izdaja
AVSTRALSKA SLOVENSKA KONFERENCA.
Se želite seznaniti z njeno vsebino?

Sporočite nam svojo željo in vam pošljemo zadnjo številko brezplačno na ogled. Potem pa sami odločite, ali se boste nanjo naročili.

SLOVENSKO PISMO je edina revija te vrste v Avstraliji. Prinaša obilo informacij o tekočih dogodkih v Sloveniji ter med Slovenci v Avstraliji in tudi drugih zanimivosti. Izhaja šestkrat na leto. Berite, ne bo vam žal!

Naročila pošljite na:

UPRAVA/ADMINISTRATION

Alfred Brežnik

P. O. Box 188

COOGEE, NSW, 2034, AUSTRALIA

Tel: (02)519 3933 - Fax: (03)550 1378

Ob visokem obisku v Domu v Canberri. Od leve na desno: C. Falež (podpr. SIM), vodja ALP v Queanbeyanu, minister J. Janša, J. Snow, M.P., M. Kovač (preds. ASK) in A. Kavaš (predsednik Slov. društva Canberra)

ga naroda, katerega član sem. Žal je veliko poštenih rojakov, ki so že pokojni, naj bo doma ali v zdomstvu: ni jim bilo dano dočakati dneva, ki so ga iz srca želeli in upali, da enkrat pride.

Tu v Canberri smo bili v teh mesecih zelo aktivni, kar je razumljivo, saj je tu naša zvezna vlada. O tem ste v Mislih že brali, saj je obširno poročala gospa Cilka Žagar. Odsotna sta bila dva naša pomembna canberrska voditelja, Marjan Kovač in Cvetko Falež, oba takrat še v Ljubljani. Zato je bilo za ostale bolj naporno, a vsak je po svoji zmogljivosti nekaj prispeval. Sposobni za pisanje so imeli zveze z dnevniki, imeli sestanke z novinarji in skrbeli, da je bilo vsak dan o Sloveniji kaj v tisku. Drugi so bili aktivno udeleženi pri raznih javnih shodih v pomoč slovenski stvari. Jaz sem poleg vsega drugega nabiral denar za Slovenijo, tudi pri Avstralcih, ki so bili na splošno zelo radodarni. Pomagal sem tudi pri akciji nabiranja podpisov v prid priznanju Slovenije in to pri skoraj vseh cerkvah naše Canberre. Moram priznati, da nisem bil kaj bolj uspešen in sem pričakoval več sodelovanja. Čeprav sem porabil več dni, sem nabral le 10.000 podpisov, ki so bili oddani v naš Zvezni parlament.

Pa naj na kratko opišem še obisk ministra Janeza Janša med nami v Canberri. Na letališču ga je pričakala mala skupina Slovencev. Po kratkem razgovoru smo gosta odpeljali v hotel, nato smo mu razkazali naše vladno mesto. Kosili smo v parlamentu kot gostje zveznega poslanca Jima Snowa, ki nam je tudi razkazal parlament. Zvečer je bil on naš gost v tukajšnjem Slovenskem domu, ki je ministru Janši pripra-

vil slavnostni sprejem. Ob tej priliki je g. Snow za svojo pomoč našim naporom za neodvisno Slovenijo prejel značko doživljenjskega člana canberrskega Slovenskega društva. Večer je bil zelo prijeten ter je potekel zares sproščeno.

Drugi dan je bilo že konec visokega obiska. Takoj zjutraj sem nesel razviti fotografije prejšnjega večera. Tako sem bil z njimi ob 10.15 že na letališču, da sem jih podaril ministru Janši v spomin na canberrske rojake.

Prisrčne slovenske pozdrave vsem! — Miha Hovar

ZAHVALA — Zapustil nas je dragi mož, oče in stari oče ANTON ŠOREC. Ob njegovi smrti čutimo dolžnost, da se iskreno zahvalimo vsem, ki ste nam kakor koli stali ob strani z izrazi tolažbe, se udeležili molitev na predvečer in nato pogrebne maše ter pokopa. Naša topla zahvala patru in sestram. Njim in vsem ostalim udeležencem Bog povrni za molitve, kakor tudi vsem, ki so se pokojnika spomnili s cvetjem, ali pa darovali namesto cvetja v spomin pokojnika za Dom matere Romane. Naj dobri Bog vsem poplača z nebeškimi darovi, mi pa se pokojnika radi spominjamo v svojih molitvah. Naj počiva v miru božjem!

Hvaležna žena Štefanija, otroci Marija, Božidara in Anton z družinami ter sestra Marija v domovini.

Z ZLATE OBALE, Qld.—S člani Planinke na Zlati obali smo praznovali, ko je Evropska skupnost priznala samostojnost Slovenije.

Lepo okrašeno dvorano na slovenskem hribčku je

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM

TOBIN BROTHERS
funeral directors

NA USLUGO V ČASU ZALOVANJA

North Melbourne 189 Boundary Road, 329 6144

Malvern 1382 High Street, 509 4720

Noble Park 505 Princes Highway, 546 7860

Frankston 232 Cranbourne Road, 781 2115

Mentone 93 2460

na desni krasila tista zastava, ki so jo Slovenci prav tu branili preko petintrideset let. Pogosto so bili v nesoglasju z nekaterimi posamezniki, ker ta zastava ni nosila komunistične zvezde. Zato pa jo zdaj še bolj s ponosom gledamo kot simbol zmage nad komunističnim nasiljem.

Na levi se ji je pridružila nova zastava s triglavskim grbom, ki sta jo Stane in Tončka Heric prinesla iz časa borbe iz Slovenije. Bila je res rojena v krvi in prinesena kot luč za bodočnost. Med obema zastavama je Anica Cuderman ob vencu rož izobesila velik napis: **Samostojna Slovenija.**

Dvorana na hribčku je bila polna veselih obrazov in slovenska pesem je odmevala v dolino do zgodnjih jutranjih ur. Vsa nekdanja nesoglasja so bila pozabljena ob tej priložnosti.

Preživeli smo nepozaben večer med prijatelji, ki so neutrudno desetletja delali za slovensko skupnost, iz katere smo črpali moči, da smo v vsakdanjem življenju bili lahko dobri Avstralci. Mnogi Slovenci so oddaljeni po sto in več kilometrov od hribčka, a so vendar redno prihajali delat na to svojo Slovenijo v Queenslandu. Delali so vsak po svojih močeh in sposobnostih. Tisti, ki jim je Bog dal več talentov, so se čutili dolžni več darovati za skupnost. Eni so gradili dom, drugi so kuhali in stregli; eni so predvajali, drugi poročali – vsi pa so se navduševali za slovenstvo. Tudi tisti, ki so se prišli samo zabavat, so doprinesli svoj delež za prijetno razpoloženje slovenske narodne družine Queenslanda. Prav je, da smo se vključili v avstralsko družbo, toda le s Slovenci lahko zapojemo Prešernovo Zdravljico.

Posamezniki in skupine iz Slovenije, ki prihajajo med nas ter obiščejo naše domove, se verjetno ne zavedajo, koliko truda, skrbi, denarja in časa je vložena v njihov sprejem. Če bi poznali vse delo v zvezi z obiski, bi bili še bolj hvaležni za slovensko toplino sredi tujega sveta.

Ob tej priliki se iskreno zahvaljujemo članom Platinke in še posebno našim prijateljem za prijeten sprejem. – Cilka in Jože Žagar, Lightning Ridge, NSW

Admiral Motor Inn

Vaša gostitelja sta MURRAY in FRANK BERIC

Eno-, dvo- in trisobna odlično opremljena stanovanja, kopalni bazen, sončna terasa, pralnica, TV, ventilatorji, zajtrk po želji . . .

Samo par minut hoje do plaže in središča mesta.

Vprašajte za ostale informacije!

2965–2967 Gold Coast Highway

(ali pa P. O. Box 691)

SURFERS PARADISE, QLD.4217

Telefon: (075)398 759

DISTINCTION PRINTING PTY. LTD.

Lastnik Simon Špacapan

Tiskarna za
brošure, knjige in barvna dela

164 Victoria Street, Brunswick 3056

Telephone: 387 8488

KDO BI VEDEL POVEDATI . . .

. . . kje v Avstraliji živi ANDREJ PAUSCHER, ki se že nekaj časa ni oglasil sorodnikom v domovini. Po njem sprašuje teta Gizela Bezovnik (Celjska 20, Slovenske Konjice). Kdor bralcev ga pozna, naj mu to sporoči, ali pa na uredništvo Misli posreduje njegov naslov oz. kar pač ve o pogrešanem.

Je komu kaj znano o dveh bratih, MAXU in TONIJU TUMPEY? Tudi ta dva sta med pogrešanimi, s katerima domači nimajo več zveze. Po bratih sprašuje njuna sestra Mara Ul, ki živi v Mariboru. Naslov ali sleherni vest o pogrešanih bo uredništvo posredovalo v domovino.

Tonček je ob koncu februarja pisal babici: "Draga babica, zelo me je sram, da se ti šele zdaj zahvaljujem za božično darilo. Res bi zaslužil, da bi za kazen pozabila, da imam 15. marca rojstni dan . . ."

Melbournskim rojakom je na uslugo

ZOBNI TEHNIK — DENTAL TECHNICIAN

LUBI PIRNAT

18 WRIDGWAY AVE., BURWOOD, Vic.

Telefon: 808 4159

Izdelava umetnega zobovja in vsa popravila.

Full denture service and repairs.

HEIDELBERG CABINETS PTY. LTD.

FRANK ARNUŠ

Priporočamo se melbournskim rojakom za izdelavo kuhinjskih omar in drugega pohištva po zmerni ceni.

7 LONGVIEW COURT,

THOMASTOWN 3074

(Bundoora Industrial Park)

TEL.: 465 0263

A.H. : 459 7275

ZLOŽENKA

/Ivanka Žabkar/

V vsakem od dveh likov je v stavljenih črkah skritih pet imen slovenskih krajev in rek. Če boš stavil pravilna imena, ti bodo tudi črke v mastno zarisanih okencih, brane od zgoraj navzdol, dale dve imeni – ne sicer krajev in rek, ampak ...

A – 1. isto ime za kraj in reko blizu Postojne. 2. ime reke ob južni slovenski meji. 3. ime naselja blizu Domžal. 4. ime kraja blizu Mokronoga na Dolenjskem. 5. ime kraja blizu Celja.

B – 1. ime kraja pri Krškem. 2. ime obmorskega kraja blizu Kopra. 3. ime reke na Dolenjskem blizu Mokronoga. 4. ime kraja blizu Kranja. 5. ime enega štajerskih mest.

Rešitev pošljite do 26. aprila na naše uredništvo!

REŠITEV "ŠTEVILČNICE" v zadnjih Mislih:

1. Velike Lašče; 2. varčevanje; 3. čustvenost; 4. rana; 5. rog. V lik prenešene črke povedo v vodoravnih vrstah japonski pregovor: Sreča ne raste na vrtu nevoščljivega človeka.

Rešitev so poslali: Vinko Butala, Jože Grilj, Ivan Podlesnik, Lidija Čušin, Jože Štritof, Mario Cigoj. – Izžreban je bil tokrat Ivan Podlesnik.

Melbournskim Slovencem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

VIZZINI MEMORIALS

Proprietor: Giovanni Verga

9 TRAWALLA AVE., THOMASTOWN, VIC.

Telefon: 359 5509

doma: 478 5375 in 478 4726

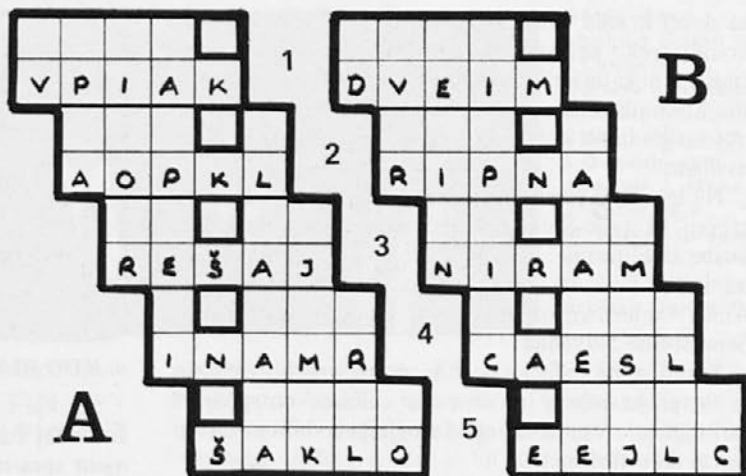
Nagrobne spomenike izvršujemo po dogovoru.

Garancija za vsako naše delo!

DO YOU NEED A GOOD PLUMBER?
POTREBUJETE KLEPARJA,
VODNEGA ALI PLINSKEGA
INSTALATERJA?

Rojakom Melbourne in okolice
se priporoča in je na uslugo
JOŽE ŽUGIČ,

5 Waverley Ave., E.Kew - Tel.: 817 3631

Prijatelj svetuje prijatelju, naj reče deklici, ki jo občuduje, da jo ima tako rad, da še jesti ne more več. In zaljubljeni prijatelj je sklenil sprejeti idejo. Ko je drugo jutro srečal deklico, ji pravi takole: "Vselej, ko te zagledam, me mine ves apetit."

PA SPET NEKAJ UVOŽENEGA

IZ REPUBLIKE SLOVENIJE

- + Boljšega jutri nam ne bodo izborili včerajšnji borci.
- + Še vedno podeljujemo priznanja za minulo delo, čeprav vsi vemo, kam nas je pripeljalo.
- + Mnogi se ob našem slabem gospodarjenju križajo, namesto da bi se spovedovali.
- + Lahko je čebelam obračunati s troti: njihovi troti nimajo žel.
- + Spomenik revolucije se nagiba, ker so ga postavili na kosteh.
- + In kaj bo rekla zgodovina? – Na pomoo-ooč!
- + Z zmago demokracije se je Zveza komunistov Slovenije (ZKS) prekrstila v SDP, kar naj bi pomenilo: Stranka družbene prenove, Po mnenju marsikoga pa te kratice pomenijo: Stranka dvomljive preteklosti.
- + Naši povojni prenovitelji ("bivši" komunisti) naj bi se rajši imenovali ponovitelji: a) razred ponavljajo (repetenti), ker so pri izpitu iz tega, kako je treba narod voditi, padli; b) ponavljajo iste napake, kot so jih delali 45 let.
- + Stranka demokratične prenove (= partija) je razpisala natečaj za pridobivanje novih članov. "Kdor pridobi enega novega člana, mu ne bo treba hoditi na sestanke. Kdor pridobi pet novih članov, se lahko izbriše iz partije. Kdor pa pripelje deset novih članov, bo dobil potrdilo, da sam ni bil nikdar član partije."

KRAŠKI IZLIVI – Pesmi Marcele Bole, Melbourne. Cena 7.– dol.

ISKANJE – Pesmi Petra Košaka, Melbourne. Cena 3.– dol.

CVET LJUBEZNI – Pesmi Ivana Lapuha, Melbourne. Cena 4.– dol.

SVETO PISMO NOVE ZAVEZE v prikupni žepni izdaji. Z opombami in kratko razlago težko razumljivih mest. Cena 6.– dolarjev.

KRISTJAN MOLI je naslov molitvenika s 305 stranmi. Cena 5.–dol.

HVALIMO GOSPODA je zbirka ljudskih cerkvenih pesmi (z notami) v obliki molitvenika, z dodatkom stalnih mašnih in drugih molitev. Cena je 5.– dol. Ista pesmarica v skrajšani obliki stane 2.– dol.

HOJA ZA KRISTUSOM je knjižica v obliki molitvenika, ki obsega nesmrtnne spise Tomaža Kempčana. Cena 5.– dolarjev.

SHEPHERD OF THE WILDERNESS – Angleški življenjepis misijonarja Baraga v žepni izdaji. Spisal Bernard J. Lambert. Cena 2.– dol.

DREAM VISIONS – Cankarjeva knjiga "Podobe iz sanj" v odličnem angleškem prevodu. Slovenian Research Center, USA. Cena 11.–dol.

MEN WHO BUILT THE SNOWY – O življenju ob graditvi Snowy Mountains projekta napisal v angleščini Ivan Kopal. Cena 8.– dol.

THE GLIMMER OF HOPE (Svit upanja) – Izšla v angleškem jeziku v samozaložbi pisca Jožeta Komidarja, N.S.W. Obsega spomine na Loško dolino med revolucijo in razmišlja o komunizmu. Cena 6.– dol.

THE SLOVENIANS FROM THE EARLIEST TIMES – V angleščini je napisala slovensko zgodovino Dragica Gelt. S številnimi slikami opremljena knjiga je izšla v Melbourneu. Cena 22.– dolarjev.

Imamo še več knjig našega matičnega, zamejskega in zdomskega trga.

LEPOTE SLOVENSkih CERKVA je monumentalna knjiga z 283 barvnimi posnetki. Avtor slik je Jože Anderlič, besedilo pa je napisal dr. M. Zadnikar. Cena 49.– dol.

GORIŠKE MOHORJEVKE 1992 so na razpolago. Za 40 dolarjev pet vrednih knjig: KOLEDAR 1992, LJUDJE IN ZANKE (N. Velikonja), SIMON IZ RUTA (J. Kragelj), MOJA DOBA IN PODOBA (A. Marušič) in 17. snopič BIOGRAFSKEGA LEKSIKONA. Veliko branja!

SLOVENSKO-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in bralce MISLI
s pristrčnim vabilom:
**KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBIŠČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: naš DOM, poznan pod imenom TRIGLAV, na Irwing Street, PHILLIP (CANBERRA), A. C. T., je odprt gostom vsak dan (vključno sobote, nedelje in praznike, razen velikega petka in večera božične vigilije) od 11.30 a.m. do 11.45 p.m.

Naš bar je odprt od 11.30 dopoldan dnevno ter nudi tudi številne slovenske pijače. Kuhinja servira okusno domače pripravljeno hrano vsak dan od šestih do devetih zvečer, ob nedeljah pa tudi od poldne do druge ure in od šeste ure zvečer.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI: DOBRODOŠLI V SLOVENSLEM DOMU!

Pri nas Vam bo tudi vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

FOR ALL YOUR
TRAVEL REQUIREMENTS:
AIRLINES
TOURS
CRUISES
COACHES
ACCOMMODATION
TRAVEL INSURANCE

PLEASE CONTACT:
ANGIE - CHARLES - or ERIC
G R E G O R I C H

DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Victoria 3109
Telefon: 842 5666

Lic. No:
3 0 2 1 8

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

POLETI DO LJUBLJANE, ZAGREBA, TRSTA in DUNAJA
/enako do RIMA, BEOGRADA, FRANKFURTA.../

Zelo dobre ekonomske prilike
za obisk lepe Slovenije
in vseh strani sveta...

*Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila,
da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in potrebne vize!*

Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanje!
PRIDEMO TUDI NA DOM!

ERIC IVAN GREGORICH
DONVALE TRAVEL
1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 842 5666